

(5) ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์

ซูเราะฮ์นี้ นอกจากจะได้ชื่อว่า ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ แล้วยังได้ชื่อว่า ซูเราะฮ์ อัล-กูดูด และซูเราะฮ์ อัล-มุญกิตะฮ์ อีกด้วย เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ กล่าวคือ เป็นซูเราะฮ์ที่ถูกประทานลงมาหลังจากท่านนบีมุฮัมมัดได้อพยพไปนครมะดีนะฮ์แล้ว แม้ว่าจะมีบางอายะฮ์ที่อยู่ในซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ถูกประทานลงมาที่มักกะฮ์ หลังจากอพยพก็ตาม ในซูเราะฮ์นี้มี 120 อายะฮ์ ตามการนับของชาวกุฟะฮ์ และ 122 อายะฮ์ ตามการนับของชาวอิญาซ และ 123 อายะฮ์ ตามการนับของชาวบศเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงรักษาบรรดาสัญญา¹ ให้ครบถ้วนเถิด สัตว์ประเภทปศุสัตว์² นั้นได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้าแล้ว นอกจากที่จะถูกอ่านให้พวกเจ้าฟัง³ โดยที่พวกเจ้ามิใช่ผู้ที่ให้สัตว์ที่จะถูกล่า³ นั้น เป็นที่อนุมัติ ขณะที่พวกเจ้า

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَتُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَيْتَلًا عَلَيْكُمْ عَدِيجِي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾

¹ คือสัญญาทั้งที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์ และผู้คนทั่ว ๆ ไป

² อันได้แก่ อูฐ แพะ แกะ วัว ควาย

³ คือที่ถูกระบุไว้ในอายะฮ์ที่สามของซูเราะฮ์นี้

อยู่ในอิหฺรอม¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชี้ขาด
ตามที่พระองค์ทรงประสงค์

2. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าให้เป็นที่อนุมัติ²
ซึ่งบรรดาเครื่องหมายแห่งศาสนาของอัลลอฮ์³
และเดือนที่ต้องห้าม⁴ และสัตว์พลี⁵ และสัตว์ที่
ถูกสวมเครื่องหมายไว้ที่คอเพื่อเป็นสัตว์พลี⁶
และบรรดาผู้ที่มุ่งสูบ้านอันเป็นที่ต้องห้าม⁷ โดย
แสวงหาความโปรดปราน และความพอพระทัย
จากพระเจ้าของพวกเขา แต่เมื่อพวกเขาเปลื้อง
อิหฺรอมแล้ว⁸ ก็จงล่าสัตว์ได้ และจงอย่าให้การ
เกลียดชังแก่พวกหนึ่งพวกใด⁹ ที่ขัดขวางพวกเขา

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تُحِلُّوْا سَعْيَرَ اللّٰهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْاَمْوَالَ الْيَتٰمٰى وَلَا
وَلَا اٰمٰنَ الْيَتٰمٰى الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فِضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ
وَرِضْوَانًا وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَتٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا وَاَنْ تَمَآوُؤُوْا عَلٰى الْاَيْدِيْ وَاللِّقْوٰى
وَلَا تَمَآوُؤُوْا عَلٰى الْاَيْدِيْ وَالْمُدُوْنِ وَاتَّقُوْا اللّٰهَ اِنَّ
اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٥﴾

¹ คือที่อนุมัติให้แก่พวกเขา ซึ่งการล่าสัตว์ประเภทปศุสัตว์นั้น ในขณะที่พวกเขาไม่ได้อยู่ในระหว่างพิธีฮัจญ์ ซึ่งครองผ้าอิหฺรอมอยู่ แต่ถ้าพวกเขาอยู่ในอิหฺรอม แล้วทำการล่าสัตว์ประเภทดังกล่าวโดยถือว่าเป็นสัตว์อนุมัตินั้นไม่ได้ เพราะผู้ที่อยู่ในอิหฺรอมนั้นห้ามล่าสัตว์ใดๆทั้งสิ้น แม้จะเป็นสัตว์ที่อนุมัติก็ตาม

² คืออย่าให้สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นที่อนุมัติให้กระทำการตามใจชอบได้

³ อันได้แก่ข้อกำหนดแห่งบัญญัติศาสนาที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดโดยไม่ต่อเติมหรือตัดทอนเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับข้อกำหนดในพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์

⁴ คือเดือนที่ถูกห้ามมิให้ทำการสู้รบ และหลังเลือดกัน แม้จะเป็นศัตรูที่ประหัตประหารกันอยู่ก็ตาม ซึ่งเดือนดังกล่าวนี้ได้แก่เดือน ซุลเกาะดะฮ์ ซุลฮิจญะฮ์ และเดือน อัล-มุฮัมมรอม

⁵ คือสัตว์ที่ผู้ไปประกอบพิธีฮัจญ์นำไปเป็นสัตว์พลี เพื่อความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ กล่าวคือ จะทำการจีเอามันไปหรือเชือดมันหรือขโมยมัน หรือซังมัน หรือทำร้ายมันไม่ได้ หากแต่จะต้องช่วยให้มันได้ไปถึงที่ของมัน ณ นครมักกะฮ์

⁶ คืออูฐที่เจงจะงไ่ว้วจะนำไปเป็นสัตว์พลีที่มีกษณะไปประกอบพิธีฮัจญ์ โดยสวมเครื่องหมายไว้ที่คอเพื่อให้เป็นที่ทราบกัน ซึ่งถือเป็นสัตว์พลีที่ประเสริฐกว่าประเภทอื่น

⁷ หมายถึง อัล-กะอูบะฮ์ กล่าวคือ จงอย่าได้ทำร้ายหรือขัดขวางผู้ที่มุ่งสู อัล-กะอูบะฮ์ เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์

⁸ คือหลังจากเสร็จพิธีฮัจญ์และเปลื้องอิหฺรอมแล้ว

⁹ หมายถึงมุชริกชาวมักกะฮ์ที่ขัดขวางบรรดามุฮัมมิให้เข้ามัสยิดฮะรออม เพื่อทำอุมเราะฮ์ในปี อัล-ฮุคัยบียะฮ์

มิให้เข้ามัสยิดฮะรอม ทำให้พวกเจ้ากระทำการ
ละเมิด¹ และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในสิ่งที่
เป็นคุณธรรม และความยำเกรง และจงอย่า
ช่วยกันในเรื่องที่เป็นบาป และเป็นศัตรูกันและ
พึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็น
ผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ

3. ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง²
และเลือด³ และเนื้อสุกร⁴ และสัตว์ที่ถูกเปล่ง
นามอื่นจากอัลลอฮ์ที่มัน⁵ (ขณะเชือด) และ
สัตว์ที่ถูกรัดคอตาย⁶ และสัตว์ที่ถูกตีตาย⁷ และ
สัตว์ที่ตกเหวตาย⁸ และสัตว์ที่ถูกขวิดตาย⁹ และ
สัตว์ที่สัตว์ร้ายกัดกิน นอกจากที่พวกเจ้าเชือด
กัน¹⁰ และสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา¹¹ และ
การที่พวกเจ้าเสี่ยงทายด้วยไม้ตี¹² เหล่านั้น

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا
أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَّةُ وَالْمَوْفُودَةُ
وَالْمَمْرُودَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا
بِأَلْوَانِكُمْ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ بَيَّسَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ
أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمْتٌ عَلَيْكُمْ بَعِمَى

¹ คือทำร้ายพวกเขาในขณะที่ไปประกอบพิธีฮัจญ์ละฮัจญ์

² คือนอกจากสัตว์น้ำ

³ คือเลือดที่ไหลออกขณะเชือด ส่วนที่ติดอยู่ในเนื้อนั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม

⁴ หมายถึงทุกส่วนในตัวของมันด้วย

⁵ คือกล่าวนามใดก็ตามที่มีชื่อนามของอัลลอฮ์ขณะเชือด

⁶ หมายถึงที่ถูกหนีคอกและบีบคอกตายด้วย

⁷ หมายถึงที่ถูกทุบตายและขว้างตายด้วย

⁸ หมายถึงที่ตกบ่อตาย หรือจมน้ำตายด้วย

⁹ หมายถึงสัตว์ที่ถูกชนตาย ด้วยจะถูกชนด้วยรถยนต์หรือรถไฟก็ตาม

¹⁰ คือมันยังมีชีวิตอยู่ในขณะที่เชือด

¹¹ แท่นบูชาที่มีมุขริกมักกะฮ์อยู่ได้จดวางไว้รอบกะอะบะฮ์ เพื่อเป็นที่เชือดสัตว์บูชาแก่เจ็ดของพวกเขา

¹² คือค้อนไม้ที่เหลากล้วยถูกรวมสามค้อนด้วยกัน ค้อนหนึ่งเขียนไว้ว่า พระเจ้าใช้ฉัน อีกค้อนหนึ่งเขียนว่า พระเจ้าห้ามฉัน และอีกค้อนหนึ่งมิได้เขียนอะไรไว้ ถ้าพวกเขาต้องการจะทำสิ่งใด ก็จะทำกรเสี่ยงทาย ด้วยตีค้อนกล่าว ถ้าจับได้ค้อนที่มีได้มีชื่อเขียนใด ๆ ก็จะจับใหม่ จนกว่าจะได้ค้อนที่แนะนำให้ทำหรือมิให้ทำ อย่างไรก็ตาม เครื่องเสี่ยงทายนั้นมีประเภทอื่น ๆ อีก ซึ่งก็อยู่ภายใต้ข้อห้ามนี้ทั้งหมด

เป็นการละเมิด วันนี้¹ บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธา² หมดหวังในศาสนาของพวกเขาแล้ว³ ดังนั้นพวกเขาจึงอย่ำกั้วพวกเขา และจงกลั้วข้าเถิด วันนี้ข้าได้ให้สมบรูณ์แก่พวกเขาแล้ว ซึ่งศาสนาของพวกเขาและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเขาแล้ว ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า⁴ และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเขาแล้ว ผู้ใดได้รับความคับขันในความทิวโหย⁵ โดยมีใช่เป็นผู้จงใจกระทำบาปแล้วไซริ⁶ แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦﴾

4. เขาเหล่านั้นจะถามเจ้าว่า มีอะไรบ้างที่ถูกอนุมัติแก่พวกเขา จงกล่าวเถิด ที่ถูกอนุมัติแก่พวกเขานั้นคือสิ่งดี ๆ ทั้งหมด⁷ และบรรดาสัตว์สำหรับล่าเนื้อที่พวกเขาฝึกสอนมัน⁸ โดยฝึกสอนมันตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนพวกเขาไว้⁹ พวกเขาจึงบริโภคจากสิ่งที่มันจับมาให้แก่

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الْطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ يَعْلَمُونَهَا مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَأَقْبُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٦﴾

¹ คือวันอะเราะเราะฮ์ ของอัญญะตุลอะดาอ์ ในปีที 10 ฮิจญะเราะฮ์

² คือมุชริกชาวมักกะฮ์

³ คือหมดหวังที่จะให้สาวกของท่านนะบีมุฮัมมัดกลับเป็นมุชริกดังเดิม

⁴ หมายถึงให้ท่านนะบีมุฮัมมัดเข้ายึดครองมักกะฮ์ไว้ได้โดยมิได้เสียเลือดเนื้อ

⁵ คือจำเป็นจะต้องใช้อาหารประเภทต้องห้ามดังกล่าวบริโภคเพื่อประทังชีวิตแล้วก็อนุญาตให้บริโภคได้โดยไม่มีบาปใด ๆ

⁶ คือมิใช่ผู้สร้างสถานะการณืให้คับขัน โดยมีเจตนาจะบริโภคอาหารที่เป็นที่ต้องห้ามเหล่านั้น

⁷ คือที่ศาสนาได้กำหนดไว้

⁸ ได้แก่สุนัข เหยี่ยว และเสือดาว เป็นต้น

⁹ คือสอนให้มันไปล่าเนื้อมาให้แก่เจ้าของของมันโดยไม่กั๊กกินส่วนใดส่วนหนึ่ง

พวกเจ้า¹ และจงกล่าวพระนามของอัลลอฮ์บน
มันเสียก่อน² และจงกล่าวกรงอัลลอฮ์เกิดแท้
จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ
สอบสวน

5. วันนี้สิ่งๆ ทั้งหลายได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้า
แล้ว และอาหารของบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์นั้น³
เป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า และอาหารของพวก
เจ้าก็เป็นที่ยอมรับแก่พวกเขาและบรรดาหญิง
บริสุทธิ์⁴ ในหมู่ผู้ศรัทธาหญิง และบรรดาหญิง
บริสุทธิ์ในหมู่ผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก่อนจากพวกเจ้า
ก็เป็นที่ยอมรับแก่พวกเจ้าด้วย เมื่อพวกเจ้าได้
มอบให้แก่พวกนางซึ่งมะห์รของพวกนางในฐานะ
เป็นผู้แต่งงาน มิใช่เป็นผู้กระทำการชานาโดย
เปิดเผย และมีไซยิดอานางเป็นเพื่อน โดย
กระทำชานาลับๆ และผู้ใดปฏิบัติโสถการศรัทธา
แน่นอนงานของเขาจักไร้ผล ขณะเดียวกันในวัน
ปรโลกพวกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ที่ขาดทุน

6. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย เมื่อพวกเจ้ายืนขึ้นจะไป
ละหมาด ก็จงล้างหน้าของพวกเจ้า และมือของ
พวกเจ้าถึงข้อศอก และจงลูบศีรษะของพวกเจ้า
และล้างเท้าของพวกเจ้าถึงตาตุ่มทั้งสอง และ

أَيُّومٍ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلُّهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ
مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِهِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَأَمْسِكُوا بُرُءُوسِكُمْ وَارْجُلَكُمْ إِلَى

¹ คือจะอยู่ในสภาพที่ตายหรือเป็นก็ตาม แต่ถ้าเป็นก็ให้เชือด และจะต้องไม่ถูกกัดกินส่วนใดส่วนหนึ่ง เพราะถ้าถูกกัดกินแล้วแสดงว่ามันล่ามสำหรับมัน หรือไม่ก็แยงจากตัวอื่นมา จึงไม่เป็นที่อนุมัติ

² คือขณะที่ปล่อยมันออกไปล่ามันให้กล่าวบิสมิลลาฮ์พร้อมไปด้วย

³ คือพวกยิวและพวกคริสต

⁴ คือหญิงอิสระที่มีได้กระทำการชานา หรือมิใช่หญิงชั้ว

หากพวกเจ้ามีญะนาบะฮ์¹ ก็จงชำระร่างกายให้สะอาด² และหากพวกเจ้าป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนใดในพวกเจ้าป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง หรือคนใดในพวกเจ้ามาจากการถ่ายทุกข์ หรือได้สัมผัสหญิงมา³ แล้วพวกเจ้าไม่พบน้ำก็จงมุ่งสู่ดินที่ดี⁴ แล้วลูบใบหน้าของพวกเจ้า และมือของพวกเจ้า⁵ จากดินนั้น อัลลอฮ์นั้นไม่ทรงประสงค์เพื่อจะให้มีความลำบากใด ๆ แก่พวกเจ้า แต่ทว่าทรงประสงค์ที่จะให้พวกเจ้าสะอาดและเพื่อให้ความกรุณาเมตตาของพระองค์ครบถ้วนแก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ

7. และจงรำลึกถึงความกรุณาเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า และสัญญาของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำมันไว้แก่พวกเจ้า ขณะที่พวกเจ้ากล่าวว่า พวกเราได้อินแล้ว และพวกเราเชื่อฟังแล้ว และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในทรงวอก

الْكَمْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾

وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَقَهُ الَّذِي وَاثَقْتُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

¹ คือจะด้วยการสัมผัสกับภริยาหรือมือสุจริตหลังออกด้วยเหตุใดก็ตาม

² คืออาบน้ำญะนาบะฮ์

³ หมายถึงสัมผัสกับภรรยา

⁴ คือดินที่สะอาดและแห้งเพื่อทำตะขัมมูม โดยใช้ฝ่ามือทั้งสองตบลงยังพื้นดินแล้วลูบหน้าและมือทั้งสอง

⁵ วิธีทำตะขัมมูมนี้มีสองแบบคือ 1. ใช้ฝ่ามือทั้งสองตบลงบนพื้นดินครั้งเดียวแล้วลูบหน้า และหลังมือทั้งสองถึงข้อมือ โดยเริ่มลูบหลังมือขวา ก่อน แล้วลูบหลังมือซ้าย 2. ตบมือทั้งสองลงบนพื้นดินสองครั้ง ครั้งแรกลูบหน้า ครั้งที่สองลูบหลังมือตลอดข้อศอก แล้วลูบกลับมาบนท้องแขนถึงข้อมือ ทั้งนี้โดยเริ่มลูบมือขวา ก่อน

8. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีเพื่ออัลลอฮ์ เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรม และจงอย่าให้การเกลียดชังพวกหนึ่งพวกใดทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด มันเป็นเรื่องที่ใกล้กับความยำเกรงยิ่งกว่า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

9. และอัลลอฮ์ได้ทรงสัญญาแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีงามทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขา นั่นคือ การอภัยโทษ และรางวัลอันยิ่งใหญ่

10. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธบรรดาโองการของเรา นั้น ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก

11. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงรำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่พวกหนึ่งปลงใจที่จะยื่นมือของพวกเขามาทำร้ายพวกเจ้าแล้วพระองค์ก็ทรงยับยั้งและหันมือของพวกเขาออกจากพวกเจ้าเสีย และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิดและแต่อัลลอฮ์เท่านั้น ผู้ศรัทธาทั้งหลายจงมอบหมาย

12. และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเอาสัญญาแก่วงศ์วานอิสราอิล¹ และเราได้แต่งตั้งผู้ดูแลจากหมู่พวกเขาขึ้นสิบสองคน² และอัลลอฮ์ได้

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ
شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَتَانُ قَوْمٍ عَلَىٰ الْآخَرِ لَوْ أُعَدِّلُوا هُوَ
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ

¹ คือเอาสัญญาแก่พวกเขาว่า ให้พวกเขาปฏิบัติตามบัญญัติที่อยู่ในคัมภีร์อตเตอรอด

² คือหัวหน้าเผ่าในหมู่พวกเขาสิบสองเผ่าด้วยกัน

ทรงกล่าวว่า¹ แท้จริงข้าฉันร่วมอยู่ด้วยกับพวกเจ้า ถ้าหากพวกเจ้าดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและชำระชะกาต และศรัทธาต่อบรรดารอซูลของข้า และสนับสนุนพวกเขา และให้อัลลอฮ์ยืมหนี้ที่ดี² แล้วแน่นอนข้าจะลบล้างให้พ้นจากพวกเจ้า ซึ่งความชั่วทั้งหลายของพวกเจ้า และแน่นอนข้าจะให้พวกเจ้าเข้าบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่างของสวนสวรรค์เหล่านั้น แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธ³ หลังจากนั้นแล้วแน่นอนเขาก็หลงทางอันเที่ยงตรง

13. แต่เนื่องจากการที่พวกเขาทำลายสัญญาของพวกเรา เราจึงได้ให้พวกเขาห่างไกลจากความกรุณาเมตตาของเรา และให้หัวใจของพวกเขาแข็งกระด้าง พวกเขากระทำการบิดเบือนบรรดาด้อยค่าให้เฉออกจากตำแหน่งของมัน⁴ และลิมส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนไว้⁵ และเจ้า⁶ ก็ยังคงมองเห็นอยู่ในการคัดโกงจากพวกเขา นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น จงอภัยให้แก่พวกเขาเถิด และเมินหน้าเสีย⁷ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงชอบผู้ทำดีทั้งหลาย

الزَّكَاةَ وَءَامَنَتْكُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَن كَفَرَ
بَعْدَ ذَلِكَ مِنكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١٣﴾

فِيمَا نَقَضْتُم مِّيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا
قُلُوبَهُمْ قَنَاصِيَةً يَجْرِفُونَ كَلِمَاتِ
عَن مَّوَاضِعِهَا وَتَسُوأ حُطَّاءَ مَا ذُكِّرُوا بِهِ
وَلَا نَزَالُ نَطَّلِعُ عَلَى خَائِبَةٍ مِّنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

¹ คือทรงกล่าวแก่ท่านนะบีมูซา

² หมายถึงให้บริจาครักษาพยาบาลไปในทางของพระองค์ โดยที่พระองค์จะทรงชดเชยให้ถึงเจ็ดร้อยเท่า

³ คือปฏิเสธสัญญาที่ให้ไว้แก่อัลลอฮ์

⁴ คือบิดเบือนให้เฉออกจากความหมายเดิม

⁵ คือถูกเตือนให้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

⁶ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

⁷ คือทำเป็นเสมือนไม่รู้ไม่เห็น

14. และจากบรรดาผู้ที่กล่าวว่า พวกเราเป็นคริสตนั้น เราได้เอาสัญญาจากพวกเขา แต่แล้วพวกเขาก็ลิ้มส่วนหนึ่งจากสิ่งที่พวกเขาถูกเตือนไว้¹ เราจึงได้ให้เกิดขึ้นระหว่างพวกเขา ซึ่งการเป็นศัตรูและการเกลียดชังกันจนกระทั่งวันกียามะฮ์และอัลลอฮ์จะทรงบอกเขาเหล่านั้นถึงสิ่งที่เขาเหล่านั้นได้กระทำมาก่อน

15. บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย² แท้จริงรอซูลของเรา³ ได้มายังพวกเขาแล้ว โดยที่เขาจะแจกแจงแก่พวกเขา ซึ่งมากมายจากสิ่งที่พวกเขาปกปิดไว้จากคัมภีร์⁴ และเขาจะระงับไว้มากมาย⁵ แท้จริงแสงสว่างจากอัลลอฮ์ และคัมภีร์อันชัดแจ้งนั้นได้มายังพวกเขาแล้ว

16. ด้วยคัมภีร์นั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแนะนำผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระองค์⁶ ซึ่งบรรดาทางแห่งความปลอดภัย⁷ และจะทรงให้พวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَهَدْنَا
مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْغَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ
رَسُولُنَا بُيِّنَ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ
وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ
مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٦﴾

¹ คือถูกเตือนให้ครุฑธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลิม

² หมายถึงพวกยิวและคริสต์

³ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลิม

⁴ อันได้แก่ลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดและการลงโทษผู้ทำฮิญา โดยการขวางด้วยหินจนตาย เป็นต้น

⁵ คือไม่บอกกล่าวสิ่งที่พวกเขาปกปิดไว้

⁶ คือปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์

⁷ คือปราศจากความหวาดกลัวใด ๆ ทั้งสิ้น

17. แน่นอนได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วบรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคืออัลมะซีห¹ บุตรของมัรยัม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ก็ใครเล่าที่จะมีอำนาจครอบครองสิ่งของ² จากอัลลอฮ์ได้ หากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำลายอัลมะซีห¹ บุตรของมัรยัม และมารดาของเขา และผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมดและอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

18. และบรรดาชาวยิว และชาวคริสต์ได้กล่าวว่า พวกเราคือบุตรของอัลลอฮ์ และเป็นที่รักใคร่ของพระองค์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แล้วไฉนเล่าพระองค์จึงทรงลงโทษพวกท่าน เนื่องด้วยความผิดทั้งหลายของพวกท่าน มิใช่เช่นนั้นดอกพวกท่านเป็นสามัญชนในหมู่ผู้ที่พระองค์ทรงบังเกิดมาต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น และยิ่งพระองค์นั้นการกลับไป

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَوَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبْتُوهُمْ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

¹ หมายถึงท่านนะบี อีซา

² หมายถึงอำนาจของพระองค์ กล่าวคือไม่มีผู้ใดที่จะขยับอำนาจของพระองค์ได้

พวกท่านเกิด และจงอย่าหันหลังของพวกท่านกลับ¹ เพราะจะทำให้พวกท่านกลับกลายเป็นผู้ขาดทุน

22. พวกเขากล่าวว่า โอ้มุซา แท้จริงในแผ่นดินอันบริสุทธิ์นั้นมีพวกที่เทียมโหด² และพวกเราจะไม่เข้าไปในแผ่นดินนั้นเป็นอันขาด จนกว่าพวกเขาจะออกไปจากที่นั้น แต่ถ้าพวกเขาออกไปจากที่นั้นแล้ว พวกเราจึงจะเป็นผู้เข้าไป

23. มีชายสองคนในหมู่ผู้ยำเกรงที่อัลลอฮ์ได้ทรงกรุณาเมตตาแก่เขาทั้งสองได้กล่าวว่า พวกท่านจงเข้าประตูนั้น³ ไปเผชิญหน้ากับพวกเขาเถิดครั้นเมื่อพวกท่านเข้าประตูนั้นไปแล้ว แน่نونพวกท่านจะเป็นผู้ชนะ และแต่อัลลอฮ์นั้นพวกเจ้าจงมอบหมายเถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

24. พวกเขากล่าวว่า โอ้มุซา แท้จริงพวกเราจะไม่เข้าไปที่นั่นโดยเด็ดขาด ตราบใดที่พวกเขา⁴ ยังคงอยู่ในที่นั้น ดังนั้นท่านและพระเจ้าของท่านจงไปเถิด แล้วจงต่อสู้⁵ พวกเราจะนั่งอยู่ที่นี้

لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٦١﴾

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِن فِيهَا قَوْمٌ جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنذِرُكَ لَهَا حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبُيُوتَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنَّ كُنتُمْ مَوْمِنِينَ ﴿٦٣﴾

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنَنذِرُكَ لَهَا إِذَا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلْ إِنَّآ هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٦٤﴾

¹ คืออย่าหันหลังหนีกลับโดยไม่กล้าต่อสู้กับชาวกันอานผู้เป็นเจ้าของถิ่น

² คือชาวกันอานซึ่งมีร่างกายแข็งแรงกล้าหาญ

³ คือประตูเมืองกันอาน

⁴ คือชาวเมืองกันอาน

⁵ คือต่อสู้กับชาวเมือง

25. เขา¹ กล่าวว่า โอ้พระเจ้าแห่งข้าพระองค์
แท้จริงข้าพระองค์ไม่มีอำนาจ² นอกจากตัว
ของข้าพระองค์เอง และพี่ชายของข้าพระองค์³
เท่านั้น ดังนั้นโปรดได้แยกระหว่างเรา กับ
ประชาชาติผู้ละเมิดด้วยเถิด

26. พระองค์ตรัสว่า แท้จริงแผ่นดินนั้น⁴ เป็นที่
ต้องห้ามแก่พวกเขา⁵ สี่สิบปี ซึ่งพวกเขาจะระเห
เร่ร่อนไปในผืนแผ่นดิน⁶ ดังนั้นเจ้าจงอย่าเสียใจ
ให้แก่ประชาชาติผู้ละเมิดเหล่านั้นเลย

27. และเจ้าจงอ่านให้พวกเขา⁷ ฟัง ซึ่งข่าวคราว
เกี่ยวกับบุตรชายสองคน⁸ ของอาดัมตามความ
เป็นจริง ขณะที่ทั้งสองได้กระทำการพลีซึ่งสิ่ง
พลี⁹ อยู่ นั่น แล้วสิ่งพลีนั้นก็ถูกรับจากคนหนึ่ง
ในสองคน¹⁰ และมันมิได้ถูกรับจากอีกคนหนึ่ง¹¹
เขา¹² จึงได้กล่าวว่า แน่نونข้าจะฆ่าเจ้า¹³

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٥٦﴾

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَتَهَوَّوْنَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ﴿٥٧﴾

﴿٥٨﴾ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا
قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ
قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ
مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٥٩﴾

¹ คือท่านนะบีมูซา

² คือไม่มีอำนาจที่บังคับวงศวานอิสรออีลได้

³ คือนะบียาฮารูน

⁴ คือแผ่นดินอันบริสุทธิ์

⁵ คือพวกวงศวานอิสรออีล

⁶ หมายถึงในทะเลทราย

⁷ คือให้วงศวานอิสรออีล

⁸ คือกอบีล และฮาบีล

⁹ สิ่งพลีของกอบีลผู้เป็นพินั้นคือผลพืชเพราะเป็นผู้ทำไร่ส่วนสิ่งพลีของฮาบีลนั้นคือแกะเพราะเป็นผู้เลี้ยงแกะ

¹⁰ คือถูกรับจากฮาบีล

¹¹ คือไม่ถูกรับจากกอบีล

¹² คือกอบีล

¹³ คือฆ่าฮาบีล

ให้ได้ เขา¹ กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงรับ
จากหมู่ผู้มีความยำเกรงเท่านั้น

28. หากท่าน² ยื่นมือของท่านมายังฉัน³ เพื่อ
จะฆ่าฉัน ฉันก็จะไม่ยื่นมือของฉันไปยังท่าน
เพื่อจะฆ่าท่าน แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ผู้เป็น
พระเจ้าแห่งสากลโลก

29. แท้จริงฉันต้องการที่จะให้ท่านนำบาป
ของฉันและบาปของท่านกลับไป⁴ แล้วท่านก็จะ
กลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ชาวนรก และนั่นแหละ
คือ การตอบแทนแก่บรรดาผู้อธรรม

30. แล้วจิตใจของเขา⁵ ก็คล้อยตามเขาในการที่
จะฆ่าน้องชายของเขา แล้วเขาก็ฆ่าน้องชาย
ของเขา ดังนั้นเขาจึงได้กลายเป็นคนหนึ่งใน
หมู่ผู้ขาดทุน

31. แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ส่งกาตัวหนึ่งมาค้ำยันใน
ดิน⁶ เพื่อที่จะให้เขาเห็นว่าเขาจะกลบศพน้อง
ชายของเขาอย่างไร เขากล่าวว่า โอ้ความพินาศ
ของฉัน⁷ ฉันไม่สามารถที่จะเป็นเช่นกาตัวนี้แล้ว
กลบศพน้องชายของฉันเขียวหรือนี้ แล้วเขา
ก็กลายเป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ตรอมใจ

لَئِن بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيْ
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبُوَ آيَاتِي وَإِنَّكَ فَتَكُونُ
مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ
كَيْفَ يُورِي سَوْءَ أَخِيهِ قَالَ يُوتِلْنِي
أَعْرَجْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِي
سَوْءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾

¹ คือฮาบิล

² คือกอบิล

³ คือฮาบิล

⁴ คือนำกลับไปไปยังอัลลอฮ์ ในวันปรโลก เพื่อรับการลงโทษจากพระองค์ ในเรื่องนี้บรรดามุฎชิฮีน
ทั้งหลายให้ความหมายว่า ฉันต้องการที่จะให้ท่านนำบาปที่ฆ่าฉัน และบาปของท่านเองกลับไป

⁵ คือของกอบิล

⁶ คือทำประหนึ่งค้ำยันอาหารกิน จนกระทั่งเป็นหลุมลึก

⁷ คือเรียกความพินาศของตนให้มาทำลายตนเสีย เพราะถึงเวลาที่ตนควรจะพินาศได้แล้ว ดังกล่าวนี้
เป็นถ้อยคำที่แสดงถึงความเศร้าใจและสังเวชในตัวเอง

32. เนื่องจากเหตุนี้แหละ เราจึงได้บัญญัติแก่ วงศ์วาน อิสราเอลว่า แท้จริงผู้ใดฆ่าชีวิตหนึ่ง โดยมีใช่เป็นการชดเชยอีกชีวิตหนึ่ง หรือมิใช่ เนื่องจากการบ่อนทำลายในแผ่นดินแล้วก็ ประหนึ่งว่าเขาได้ฆ่ามนุษย์ทั้งมวล และผู้ใด ไขชีวิตนั้น ก็ประหนึ่งว่าเขาไว้ชีวิตมนุษย์ทั้ง มวล และแท้จริงนั้นบรรดารอซูลของเราได้นำ หลักฐานต่าง ๆ อันชัดแจ้งมายังพวกเขาแล้ว แล้วได้มีจำนวนมากมายในหมู่พวกเขาเป็นผู้ พุ่มเฟื่อยในแผ่นดิน¹

33. แท้จริงการตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ทำ สงครามต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และพยายามบ่อนทำลายในแผ่นดิน² นั่นก็คือ การที่พวกเขาจะถูกฆ่า หรือถูกตรึงบนไม้กางเขน หรือมือของพวกเขาและเท้าของพวกเขาจะถูกตัด สลับข้าง³ หรือถูกเนรเทศออกไปจากแผ่นดิน นั่นก็คือพวกเขาจะได้รับความอัปยศในโลกนี้ และจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวงในปรโลก⁴

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ
مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ
فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا
فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
بَعَدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا
أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ
وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَوْ يُسْفَعُوا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ جزَاءُ فِي الدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾

¹ หมายถึงทำการฆ่าฟันกันอย่างมากมาย และฝ่าฝืนบัญญัติศาสนาด้วย

² หมายถึงการปล้นสะดม หรือดักจู่ระหว่างทาง

³ คือมือขวา และเท้าซ้าย

⁴ สาเหตุแห่งการประทານอายะฮ์นี้มานั้น เนื่องจากมีชาวอูรียนะฮ์ จำนวน 8 คนได้มาहारอซูลลลอฮ์ เพื่อรับนับถืออิสลาม แล้วเกิดไม่สบายขึ้นเนื่องจากผิวดอกอากาศ รัชซูลลลอฮ์จึงให้พวกเขาไปดื่มบัสสวะฮ์อูฐ และน่านมอูฐซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนชะกาต เพื่อเป็นการรักษาอาการป่วยของพวกเขา ครั้งเมื่อพวกเขา หายป่วยแล้วก็ทำการฆ่าคนเลี้ยงอูฐด้วยการตัดมือ ตัดเท้า และแทงดา จนกระทั่งตาย เมื่อท่านนะบี ทราบจึงได้สั่งให้ทำการติดตาม เพื่อลงโทษพวกเขาเช่นเดียวกับที่พวกเขาได้กระทำกับคนเลี้ยงอูฐ แล้ว ชาวอูรียนะฮ์ดังกล่าวก็ถูกตามล่า และถูกลงโทษตามคำสั่งของท่านนะบี

34. นอกจากบรรดาผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว ก่อนจากที่พวกเขาจะสามารถลงโทษพวกเขา ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَن تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٦١﴾

35. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ฟังยาเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงแสวงหาสื่อ¹ ไปสู่พระองค์ และจงต่อสู้และเสียสละในทางของอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٥﴾

36. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้น หากพวกเขาที่มีสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด และมีเยี่ยงนั้นอีกรวมกัน² เพื่อจะใช้มันได้ตัวให้พ้นจากการลงโทษในวันกิยามะฮ์แล้ว มันก็จะไม่ถูกรับจากพวกเขา³ และสำหรับพวกเขา นั่นคือการลงโทษอันเจ็บแสบ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتَتْ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُونَ بِهِ مِنْ عَذَابِ
يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٦٦﴾

37. เขาเหล่านั้นปรารถนาที่จะออกจากไฟนรก แต่พวกเขาก็หาได้ออกจากมันไปได้ไม่ และสำหรับพวกเขา นั่นคือการลงโทษที่คงอยู่ตลอดไป

يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٦٧﴾

38. และขโมยชายและขโมยหญิงนั้นจงตัดมือของเขา⁴ ทั้งสองคน ทั้งนี้เพื่อเป็นการตอบแทนในสิ่งที่ทั้งสองนั้นได้แสวงหาไว้ (และ) เพื่อ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً
بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٨﴾

¹ คือจะให้ให้มีผลงานอันดีงามนั้นเกิดจากการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ อันจะเป็นสิ่งให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ขณะที่ยังกลับไปยังพระองค์

² คือมีอีกเท่าหนึ่งของสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด แล้วรวมกัน

³ คืออัลลอฮ์จะไม่ทรงรับ ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาได้รับโทษที่สาสมกับความยะโสของพวกเขา

⁴ คือตัดมือขวาก่อนและถ้ายังมีอีกให้ตัดมือซ้าย

เป็นเยี่ยงอย่างการลงโทษ¹ จากอัลลอฮ์ และ
อัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพ ทรงปรีชาญาณ

39. แล้วผู้ใดสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจาก
การอธรรมของเขา และแก้ไขปรับปรุงแล้ว
แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรง
เอ็นดูเมตตาเสมอ

40. เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ทรงมีอำนาจในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดย
ที่พระองค์จะทรงลงโทษใครก็ได้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ และจะทรงอภัยโทษแก่ใครก็ได้ที่
พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้น ทรง
เดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

41. รอซูลเอ๋ย จงอย่าให้เป็นที่เสียใจแก่เจ้า
ซึ่งบรรดาผู้ที่ริบเร่กันในการปฏิเสธศรัทธา
จากหมู่ผู้ที่กล่าวด้วยปากของพวกเขาว่า พวกเรา
ศรัทธาแล้วโดยที่หัวใจของพวกเขามิได้ศรัทธา²
และจากหมู่ผู้ที่เป็นยิวด้วย โดยที่พวกเขาชอบฟัง
คำมุสา³ พวกเขาชอบฟังเพื่อพวกอื่นที่มีได้มุ่ง
หาเจ้า⁴ พวกเขาบิดเบือนบรรดาถ้อยคำหลังจาก

فَن تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ
يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٩﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَعْفُو مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

﴿٤١﴾ يٰٓأَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ
يُكَفِّرُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا ۤإِٰمَنَّا
بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا وَسَمِعُوا لِلْكَذِبِ
سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَةَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ ۤإِن

¹ คือเป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้คนอื่น ๆ เพื่อจะได้ไม่ประพฤตเช่นเดียวกับเขา

² หมายถึงพวกมุนาฟิกแห่งมะดีนะฮ์

³ คือชอบฟังคำพูดเท็จที่บรรดาหัวหน้าของพวกเขาอุปโลกนขึ้นเกี่ยวกับท่านนะบี

⁴ คือชอบฟังคำพูดเท็จจากหัวหน้าของพวกเขาเพื่อเล่าต่อให้แก่พวกอื่นที่มีได้มาหาท่านนะบี

(ที่มันถูกวางใน) ที่ของมัน¹ พวกเขาบอกว่า หากพวกท่านได้รับสิ่งนี้ก็จงเอามันไว้² และถ้าหากพวกท่านมิได้รับมันก็จงระวัง³ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ซึ่งการทดสอบเขาแล้ว⁴ เจ้าก็ไม่มีสิทธิแต่อย่างใดจากอัลลอฮ์ที่จะช่วยเหลือเขาได้⁵ คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่อัลลอฮ์มิทรงประสงค์จะให้หัวใจของพวกเขาสะอาด โดยที่พวกเขาจะได้รับความอัปยศในโลกนี้และจะได้รับการลงโทษอันมหันต์ในโลก

أَوْ تَنْتَهَرَهُمْ فَبَدَلُوا وَإِنْ لَمْ تَنْتَهُوا فَاخَذُوا
وَمَنْ يُرِدْ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ
اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٥﴾

42. พวกเขาชอบฟังคำมูสา ชอบกินสิ่งต้องห้าม⁶ ถ้าหากพวกเขาหาเจ้า ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขา หรือไม่ก็หลีกเลี่ยงพวกเขาเสีย และถ้าหากเจ้าหลีกเลี่ยงพวกเขา พวกเขา ก็จะ

سَمِعُواكَ لِلْكَذِبِ أَكْثَلُونَ لِلسُّخْتِ
فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ
وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا

¹ คือปิดเบือนถ้อยคำในคัมภีร์เตารอต หลังจากเป็นที่ประจักษ์แจ้งแล้ว ซึ่งความมุ่งหมายของมัน ทั้งนี้ ด้วยการเปลี่ยนถ้อยคำบ้างและความมุ่งหมายบ้าง

² คือเรื่องการทำซิมาของชายหญิงชาวยิวคู่หนึ่งในตระกูลที่มีเกียรติ ซึ่งพวกเขาต้องการที่จะให้ได้รับโทษสถานเบา คือโทษคนละร้อยที ซึ่งความเป็นจริงนั้นจะต้องได้รับโทษสถานหนัก คือถูกขังด้วยหินจนตายตามบัญญัติศาสนาของพวกเขา ในการนี้พวกเขาได้ให้คนในตระกูลหรือยิวชေးฮุ ซึ่งเป็นชาวยิวที่อยู่ในมะดีนะฮ์ตามท่านนะบีเกี่ยวกับการลงโทษของชาย-หญิงดังกล่าว โดยกำชับว่าถ้าท่านนะบีตอบตรงกับที่เขาต้องการคือโทษร้อยทีก็ให้ยึดถือ แต่ถ้าท่านนะบีชี้ขาดให้ขังด้วยหินจนตาย ก็จงระวังอย่าได้ยึดถือ คำว่า ได้รับสิ่งนี้ นั้นหมายถึงได้รับคำตอบจากท่านนะบีว่าโทษร้อยทีตามที่พวกเขาปรารถนา

³ คือมิให้ยึดถือ

⁴ คือทดสอบความศรัทธาของเขาโดยปล่อยให้เขาแสดงออกซึ่งความกล้าก่อกองเขาต่อไปเพื่อให้เขาได้รับโทษอันสาสม

⁵ คือท่านนะบีก็ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือเขาได้ เพราะท่านไม่มีสิทธิและอำนาจใด ๆ จากอัลลอฮ์ที่จะระงับปฏิบัติการของพระองค์ได้

⁶ คือทรัพย์สินสมบัติที่ได้มาโดยไม่ชอบ เฉพาะอย่างยิ่งดอกเบ็ญ

ไม่ให้โทษแก่เจ้าได้แต่อย่างใดเลย และหากเจ้าตัดสิน ก็จงตัดสินระหว่างพวกเขา ด้วยความยุติธรรม แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรักบรรดาผู้ที่ยุติธรรม

43. และอย่างไรเล่าที่พวกเขาจะให้เจ้าตัดสินทั้ง ๆ ที่พวกเขามี อัด-เตารอตอยู่ ซึ่งในนั้นมีข้อตัดสินของอัลลอฮ์อยู่แล้ว แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้หลังจากนั้น¹ ชนเหล่านี้หาใช่เป็นผู้ศรัทธาไม่

44. แท้จริงเราได้ให้อัด-เตารอตลงมา โดยที่ในนั้นมีข้อแนะนำ และแสงสว่าง ซึ่งบรรดานะบีที่สวมมิกดัลได้ใช้อัด-เตารอตตัดสินบรรดาผู้ที่เป็นยิว และบรรดาผู้รู้แล้วในอัลลอฮ์ และนักปราชญ์ทั้งหลายก็ได้ใช้อัด-เตารอต ตัดสิน² ด้วย เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขาได้รับมอบหมายให้รักษาไว้ (นั่นคือ) คัมภีร์ของอัลลอฮ์³ และพวกเขาก็เป็นพยานยืนยันในคัมภีร์นั้นด้วย ดังนั้นพวกเจ้า⁴ จงอย่ากลัวมนุษย์ แต่จงกลัวข้าเถิด และจงอย่าแลกเปลี่ยนบรรดาโองการ

وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٣﴾

وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حَكْمُ
اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أَوْلَىٰ لَكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يُحْكُمُ بِهَا
الْيَهُودَ الَّذِينَ آسَلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
وَالرَّسُولُونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا
مِن كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا
تَخْشَوُا النَّكَاسَ وَأَخْشَوْنَ وَلَا تَشْتَرُوا
بِكَاتِبِي تَمَتًّا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٤٥﴾

¹ คือไม่ยอมปฏิบัติตามคำตัดสินของท่านนะบีหลังจากที่ท่านได้ตัดสินลงโทษผู้ทำฮิญาโดยให้ชวางด้วยหินจนตาย ซึ่งตรงกับข้อชี้ขาดในคัมภีร์ของพวกเขาก็

² คือตัดสินระหว่างพวกเขายิวหลังจากท่านนะบีมุซาได้ล่องลับไปแล้ว เช่นเกี่ยวกับบรรดาคอลลีฟะฮ์ และบรรดานักปราชญ์ของมุสลิมใช้อัด-กูรานตัดสิน ระหว่างมุสลิมิน หลังจากท่านนะบีมุฮัมมัด

³ กล่าวคือเนื่องจากอัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้บรรดาผู้รู้แจ้งในพระองค์และบรรดานักปราชญ์รักษาคัมภีร์ไว้ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องใช้คัมภีร์นั้นตัดสินระหว่างพวกเขา

⁴ หมายถึงบรรดาผู้รู้แจ้งในอัลลอฮ์ และนักปราชญ์ทั้งหลาย

ของข้ากับราคาอันเล็กน้อย¹ และผู้ใดที่มีได้
ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา
แล้วชนเหล่านี้แหละคือผู้ปฏิเสธการศรัทธา

45. และเราได้บัญญัติแก่พวกเขาไว้ในคัมภีร์
นั้นว่า ชีวิตด้วยชีวิต และตายด้วยตา และจุมก
ด้วยจุมก และหูด้วยหู และฟันด้วยฟัน² และ
บรรดาบาดแผลก็ให้มีการชดเชยเยี่ยงเดียวกัน³
และผู้ใดให้การชดเชยนั้นเป็นทาน มันก็เป็น
สิ่งลบล้างบาปของเขา⁴ และผู้ใดมิได้ตัดสิน
ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชน
เหล่านี้แหละคือ ผู้อธรรม

46. และเราได้ให้อีซาบุตรของมัรยัมตามหลัง
พวกเขา⁵ ในฐานะผู้ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้า
เขาคือ อัด-เตารอต⁶ และเราได้ให้อัล-อินญีลแก่
เขาซึ่งในนั้นมีคำแนะนำและแสงสว่าง และเป็น
ที่ยืนยันสิ่งที่อยู่เบื้องหน้ามัน คือ อัด-เตารอต⁷
และเป็นคำแนะนำ และคำตักเตือนแก่ผู้ยำเกรง
ทั้งหลาย

وَكُنِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ
وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ
وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ
فِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ
لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٥﴾

وَقَفَيْنَا عَلَى آثَرِهِمْ بَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَأَنْبَأْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى
وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾

¹ หมายถึงว่าไม่ยอมปฏิบัติตามโองการของอัลลอฮ์ โดยเห็นแก่ผลประโยชน์อันเล็กน้อย

² คือถ้าทำร้ายคนอื่นจนถึงแก่ชีวิต ก็ให้ชดใช้ชีวิตนั้นด้วยชีวิตของตนเอง และตา ก็ให้ชดใช้ด้วยตา จุมก ก็ด้วยจุมก หู ก็ด้วยหู และฟัน ก็ด้วยฟัน

³ คือเท่าที่สามารถจะทำให้เขามีบาดแผลเยี่ยงเดียวกันโดยไม่เกินเลย

⁴ คือให้อภัยโดยไม่แก้แค้น ซึ่งการให้อภัยนี้ถือเป็นคุณความดีที่จะลบล้างบาปของเขาตามที่อัลลอฮ์ทรงเห็นสมควร

⁵ คือตามหลังนะบีทั้งหลายมา

⁶ เป็นคัมภีร์ที่ถูกระทานให้แก่ท่านนะบีมุซา

⁷ คือ อัล-อินญีลก็มาในฐานะยืนยันคัมภีร์อัด-เตารอต ซึ่งถูกระทานมาก่อนหน้าแล้วด้วย

47. และบรรดาผู้ที่ได้รับอัล-อินญีลก็จงตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาในนั้น¹ และผู้ใดที่มีได้ตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแล้ว ชนเหล่านี้คือผู้ที่ละเมิด

48. และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า² ด้วยความจริง³ ในฐานะเป็นที่ยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามันและเป็นที่ควบคุมคัมภีร์ (เบื้องหน้า) นั้น⁴ ดังนั้น เจ้าจงตัดสินระหว่างพวกเขา⁵ ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเถิด⁶ และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา โดยเขาออกจากความจริงที่ได้มายังเจ้า สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้⁷ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่หนอนก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว⁸ แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประทานแก่พวกเจ้า⁹ ดังนั้นพวกเจ้าจึงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเถิด¹⁰ ยังอัลลอฮ์นั้นคือ การกลับไป

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاوِزًا وَوَسَّاءَ اللَّهُ لِيَجْعَلَ لَكُمْ مِنْهُ وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَسْئَلُكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَسْقُوا أَلْحَازَاتٍ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعًاكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾

¹ คือตัดสินด้วยบัญญัติที่มีอยู่ในคัมภีร์อัล-อินญีล

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

³ คือเบื้องหน้าอัล-กุรอาน อันได้แก่คัมภีร์เตารอต และอินญีล

⁴ คือควบคุมคัมภีร์เตารอตและอินญีลให้ตั้งอยู่ในความเป็นจริง กล่าวคือสิ่งใดที่แปลกปลอมเข้ามาก็จะแจ้งให้ทราบ และสิ่งที่ถูกตัดทอนออกไปหรือถูกบิดเบือน หรือถูกปกปิดไว้ก็จะแจ้งให้ทราบเช่นเดียวกัน

⁵ คือระหว่างพวกยิว

⁶ หมายถึง อัล-กุรอาน

⁷ คือบทบัญญัติและแนวทางในการดำเนินชีวิตของพวกเขา

⁸ หมายถึงให้มีบัญญัติศาสนาและแนวดำเนินชีวิตอย่างเดียวกันด้วย จะได้ไม่ขัดแย้งกัน

⁹ หมายถึงทดสอบแต่ละประชาชาติว่าประชาชาติใดจะปฏิบัติตามบัญญัติที่พระองค์ทรงประทานได้ดีกว่ากัน

¹⁰ คือให้แต่ละประชาชาติแข่งขันกันปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย

ของพวกเขาทั้งหมด แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบในสิ่งที่พวกเขากำลังขัดแย้งกันในสิ่งนั้น

49. และเจ้า¹ จงตัดสินระหว่างพวกเขา² ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา และจงระวังพวกเขา ในการที่พวกเขาจะจงใจเจ้าให้เชวออกจากบางสิ่ง³ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่เจ้า แล้วถ้าหากพวกเขาผินหลังให้ ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเพียงประสงค์จะให้ประสบแก่พวกเขา ซึ่งบางส่วนแห่งโทษของพวกเขา⁴ เท่านั้น และแท้จริงจำนวนมากมายในหมู่มนุษย์นั้นเป็นผู้ละเมิด

50. ข้อตัดสินสมัยญาฮิลียะฮ์⁵ กระนั้นหรือที่พวกเขาปรารถนา และใครเล่าที่จะมีข้อตัดสินดียิ่งกว่าอัลลอฮ์ สำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่น⁶

وَأَن أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَأَحْذَرُهُمْ أَن يَفْتَنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاَعْلَمْنَا أَن نَّهَابِدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ
بَعْضُ
ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾

أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

¹ หมายถึงนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

² คือระหว่างชาวยิว

³ คือเชวออกจากบัญญัติบางข้อ

⁴ คือชาวยิวนั้นมีโทษอยู่มากมาย เนื่องจากการฝ่าฝืนตือตึงของพวกเขา โทษบางส่วนที่อัลลอฮ์ประสงค์ให้ประสบแก่พวกเขานั้นคือ การที่ท่านนะบีได้ขับไล่ปะนีอัน-นะฎิร ออกจากมะดีนะฮ์ และทำการประหารชีวิตปะนีฎิรียฮ์

⁵ คือสมัยงมายก่อนที่อิสลามจะอุบัติขึ้น ซึ่งข้อตัดสินในสมัยนั้นปราศจากความเป็นธรรมโดยสิ้นเชิง

⁶ คือสำหรับกลุ่มชนที่เชื่อมั่นต่ออัลลอฮ์นั้น ย่อมไม่มีใครคิดว่ามีข้อตัดสินของผู้อื่นดีกว่าของอัลลอฮ์อย่างแน่นอน

51. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอาชาวยิว และชาวคริสต์เป็นมิตร บางส่วนของพวกเขานั้น คือมิตรของอีกบางส่วน¹ และผู้ใดในหมู่พวกเขา เอาพวกเขามาเป็นมิตรแล้วไซ้ แน่หนอนผู้นั้น ก็เป็นคนหนึ่งในพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้น จะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม

52. แล้วเจ้าจะได้เห็นบรรดาผู้ที่ในหัวใจของ พวกเขามีโรค² ต่างรีบเร่งกันไปอยู่ในหมู่พวกเขา³ โดยกล่าวว่า⁴ พวกเรากลัวภัยพิบัติ⁵ จะเวียนมา ประสบแก่พวกเรา อาจเป็นไปได้ว่าอัลลอฮ์นั้น จะทรงนำมาซึ่งชัยชนะ⁶ หรือไม่ก็นำพระบัญชา อย่างหนึ่งอย่างใดมาจากที่พระองค์⁷ แล้ว พวกเขาก็กลายเป็นผู้เสียใจต่อสิ่งที่พวกเขา ปกปิดไว้ในใจของพวกเขา

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ
أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ
مِنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥١﴾

﴿فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ نخشى أن تصيبنا دائرة فعسى الله أن يأتي
بِالفتح أو أمرٍ من عنده، فيصبحوا على ما أسروا
في أنفسهم نادمين ﴿٥٢﴾

¹ คือยิวนั้นต่างรักใคร่ซึ่งกันและกัน และคริสต์ก็เช่นเดียวกัน ในขณะที่เดียวกันทั้งหมดนั้นเป็นศัตรูของมุสลิมิน ด้วยเหตุนี้ถ้าคบพวกเขาเป็นมิตรแล้วพวกเขาย่อมจะล่องรู้ในความเร้นลับของฝ่ายมุสลิม แล้วรายงานให้พวกเขาทราบ และอีกประการหนึ่ง ยิวกับคริสต์นั้นแม้ว่าพวกเขาจะไม่ศรัทธาต่ออะบีของกันและกัน แต่พวกเขาก็ให้ความช่วยเหลือกันในการเป็นศัตรูกับมุสลิมิน ดังนั้นในสองพวกนี้จึงไม่เป็นที่ไว้วางใจแก่มุสลิมินได้

² คือโรคแห่งการกลับกโลก อันได้แก่พวกมุนาฟิก เช่น อับดุลลอฮ์บินอุบัย บินชะฮุน

³ คือหมู่ชาวยิวเพื่อผูกมิตรกับพวกเขา

⁴ คือกล่าวแก่ตัวแก่บรรดาผู้ศรัทธา

⁵ คือภัยพิบัติอันเกิดจากการแปรปรวนของธรรมชาติที่วนเวียนไปตามกฎสภาพการณ์ เช่น ความแห้งแล้งและการเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นต้น ซึ่งปรารถนาที่จะได้รับความช่วยเหลือจากพวกเขา

⁶ เป็นคำรัสของอัลลอฮ์ ที่ได้ตอบคำแก้ตัวของพวกมุนาฟิก กล่าวคืออัลลอฮ์อาจให้ท่านอะบีซะนะ ทั้งในการปราบปรามศัตรู และประกาศศาสนา เมื่อนั้นแหละพวกเขาจะได้รู้

⁷ กล่าวคือที่เปิดโปงการเป็นมุนาฟิกของพวกเขา และความเลวร้ายของพวกเขา

53. และบรรดาผู้ที่ศรัทธากล่าวว่า ชนเหล่านี้หรือ¹ คือผู้ที่สาบานต่ออัลลอฮ์อย่างเข้มแข็งว่า แท้จริงพวกเขานั้นจะรวมอยู่กับพวกเจ้า การงานของพวกเขานั้นไร้ผล² แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ขาดทุน

وَيَقُولَ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٧﴾

54. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ผู้ใดในหมู่พวกเจ้า กลับออกจากศาสนาของพวกเขาไป อัลลอฮ์ก็จะทรงนำมาซึ่งพวกหนึ่ง ที่พระองค์ทรงรักพวกเขา และพวกเขาก็รักพระองค์ เป็นผู้มอบน้อมต่อมตนต่อบรรดามุฮิน ไว้เกียรติแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะเสียสละและต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ และไม่กลัวการตำหนิของผู้ตำหนิคนใด นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ซึ่งพระองค์จะทรงประทานมันแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَرْدٍ مِنْكُمْ عَنْ دِيْبِهِمْ فَيَسْأَلُونَ اللَّهَ بِقُوْبِهِمْ وَيُجِيبُوْنَهُ أَذَلُّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَضَ عَلَى الْكٰفِرِينَ لِيُجَاهِدُوْا فِي سَبِيْلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَا يُعْرَضُ لَكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٨﴾

55. แท้จริงผู้ที่เป็นมิตรของพวกเจ้านั้น คืออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธาที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซะกาต และขณะเดียวกันพวกเขาก็เป็นผู้มอบน้อม³

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ الَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٩﴾

¹ หมายถึงพวกมุนาฟิก

² คือเป็นตำราสของอัลลอฮ์ที่แจ้งให้พวกเขาทราบว่า งานของพวกเขานั้นไร้ผล

³ คำว่า ผู้มอบน้อม นี้ถอดความมาจาก รอกิอุน ทั้งนี้โดยถือตามดัตฟิซฺ อัล-ญะลาลียน์ และดัตฟิซฺ อัล-มะรอซี

56. และผู้ใดให้อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาเป็นมิตรแล้วไซ้ แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น คือ พวกที่ชนะ

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُغْلِبُونَ ﴿٦٦﴾

57. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ยึดเอามาเป็นมิตรผู้ซึ่งถือเอาศรัทธาของพวกเขาเป็นการเหยียดหยัน และเป็นการล้อเล่น จากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์¹ ก่อนพวกเขาและบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย² และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด หากพวกเขาคือผู้ศรัทธา

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَيَكْفُرُوا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أُولِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُفْرَكُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٧﴾

58. และเมื่อพวกเขาได้เรียกร้องไปสู่การละหมาด³ พวกเขาถือเอาการละหมาดเป็นการเหยียดหยันและเป็นการล้อเล่น นั่นก็เพราะพวกเขาเป็นพวกที่ไม่ใช่ปัญญา

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَاهُنَا وَلَعِبًا ذَلِيلًا يَأْتَهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

59. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย พวกท่านมิได้กำหนดเตียนและปฏิเสธพวกเรา (เพราะอื่นใด) นอกจากว่าพวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนแล้วเท่านั้น และแท้จริงส่วนมากของพวกท่านนั้นเป็นผู้ละเมิด

قُلْ يَا هَلْ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٩﴾

60. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ที่จะให้ฉันบอกแก่พวกท่านไหม ถึงการตอบแทนที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้น ณ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรง

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِمَّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ

¹ คือพวกยิวและพวกคริสต

² คือพวกมุนาฟิกมักกะฮ์

³ คือทำการละหมาด

ละอนต์¹เขาและกริวโกรธเขา และให้ส่วนหนึ่ง
ในพวกเขาเป็นลิง และเป็นสุกร และเป็นผู้
สักการะชัยฏอน² คนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มี
ตำแหน่งอันชั่วร้ายและเป็นผู้ที่หลงไปจากทาง
อันเที่ยงตรง

61. และเมื่อเขาเหล่านั้น³ มาหาพวกเจ้า พวก
เขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว ทั้ง ๆ ที่โดยแท้จริง
นั้น พวกเขาเข้ามาในสภาพผู้ปฏิเสธศรัทธา
และขณะที่พวกเขาออกไปก็ในสภาพนั้น⁴ และ
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้อยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิด

62. และเจ้าจะได้เห็นมากมายในหมู่พวกเขา⁵
ต่างริบเร่งกันในการทำบาป และการเป็นศัตรู
กัน และการที่พวกเขากินสิ่งที่เป็นที่ต้องห้าม⁶
ช่างเลวจริง ๆ สิ่งที่พวกเขากระทำกัน

63. โฉนเล่ม้าผู้รู้แจ้งในอัลลอฮ์และนักปราชญ์
เหล่านั้นจึงไม่ห้ามพวกเขา ในการที่พวกเขาพูด
สิ่งที่เป็นการบาป และในการที่พวกเขากินสิ่งที่ต้อง
ห้ามช่างเลวจริง ๆ สิ่งที่พวกเขาทำ

وَعَبَدَ الطَّغُوتَ ۖ أُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ
السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ
قَدْ خَرَجُوا بِهِ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾

وَرَأَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسْتَرْعُونَ فِي الْإِيمَانِ وَالْعَدْوَانِ
وَآكِلِيهِمُ السُّحْتِ ۖ لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّيُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمْ
إِيمَانًا وَأَكْلِهِمُ السُّحْتِ ۖ لَيْسَ مَا كَانُوا
يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

¹ คือทรงขับไล่ให้ออกจากการเฝ้าดูเมตดาของพระองค์

² คือเคารพบูชามันและปฏิบัติตามการชี้้นำของมัน

³ คือพวกยิว

⁴ คือในสภาพปฏิเสธศรัทธาในการที่พวกเขาเข้ามาหาอรุซูล โดยได้รับคำแนะนำจากอรุซูลนั้นไม่ทำให้
การต่อต้านของพวกเขาลดลงได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อพวกเขาออกจากอรุซูลไป จึงออกไปในสภาพผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาเช่นเดิม

⁵ คือพวกยิว

⁶ เช่นกินดอกเบี๋ย เป็นต้น

64. และชาวยิวนั้นได้กล่าวว่า พระหัตถ์ของอัลลอฮ์นั้นถูกล่ามตรวน¹ มือของพวกเขาต่างหากที่ถูกล่ามตรวน² และพวกเขาได้รับละอนัต³ เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาพูด หามิได้⁴ พระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ถูกแบออกต่างหาก ซึ่งพระองค์จะทรงแจกจ่ายอย่างไรก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และแน่นอนสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธาแก่จำนวนมากมายในหมู่พวกเขา⁵ และเราได้ก่อให้เกิดการเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันในระหว่างพวกเขา⁶ จนถึงวันกียามะฮ์ ทุกครั้งที่พวกเขาจุดไฟขึ้น⁷ เพื่อทำสงคราม⁸ อัลลอฮ์ก็ทรงดับไฟนั้นเสีย และพวกเขาเพียรพยายามบ่อนทำลายในผืนแผ่นดิน และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบผู้บ่อนทำลายทั้งหลาย

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْفِتْنَاءَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

¹ คือเป็นส่วนนเปรียบเทียบในการกล่าวหาว่า อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตระหนี่ เพราะเมื่อมือถูกล่ามตรวนเสียแล้วก็ไม่สามารถจะหยิบอะไรให้แก่ใครได้

² เป็นการโต้ตอบจากอัลลอฮ์ว่า คนที่ตระหนี่นั้นหาใช่ใครที่โหดไม่ คือพวกยิวนั่นเอง

³ คือถูกขับไล่ให้ออกจากการเอ็นดูเมตตาจากพระองค์

⁴ คือพระองค์ก็มีได้เป็นผู้ตระหนี่อย่างที่พวกยิวกล่าวหา

⁵ คืออัล-กูรานที่ถูกประทานลงมาให้แก่ท่านนะบีนั้น จะทำให้พวกเขาเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธายิ่งขึ้น

⁶ คือระหว่างยิวและคริสต์

⁷ หมายถึงว่าทุกครั้งที่พวกเขาก่อเหตุแห่งสงครามขึ้น

⁸ คือเพื่อทำสงครามกับท่านนะบี

65. และหากอะฮ์ลุลกิตาบศรัทธา และยำเกรงแล้ว แน่หนอนเราก็จะลบล้างบรรดาความชั่วของพวกเขาให้พ้นจากพวกเขา และแน่หนอนเราจะให้พวกเขาเข้าบรรดาสวนสวรรค์แห่งความสุขสำราญ

66. และหากว่าเขาเหล่านั้น¹ ได้ดำรงไว้ซึ่งอิต-เตารอต และอัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมา² แก่พวกเขาจากพระเจ้าของพวกเขาแล้ว แน่หนอนพวกเขาก็ได้บริโภคน้ำไปแล้วที่มาจากเบื้องบน³ ของพวกเขา และที่มาจากภายใต้เท้า⁴ ของพวกเขา ในหมู่พวกเขานั้น มีกลุ่มหนึ่งที่มีความยุติธรรม⁵ และมากมาย ในหมู่พวกเขานั้น ช่างเลวจริงๆ สิ่งที่เขากระทำกัน

67. รอฮูลเอัย จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า⁶ และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มีได้ประกาศสารของพระองค์⁷ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มครองเจ้าให้พ้นจากมนุษย์⁸ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآ دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ
النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ
مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ
سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

﴿٦٧﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

¹ หมายถึงยิวและคริสต์

² คืออัล-กุรอาน

³ คือจะได้บริโภคน้ำฝนที่หลั่งลงมาจากฟากฟ้าอันมากมาย

⁴ คือพืชพันธุ์ธัญญาหารที่งอกงามขึ้นมาจากดิน

⁵ เช่นอับดุลลอฮ์ฮินสะลาม และเพื่อน ๆ ของเขา ตลอดจนอัน-นะญาฮียี และผู้ที่เห็นด้วยกับเขา

⁶ คืออัล-กุรอาน

⁷ คือถ้าปกปิดเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งจะถือว่าท่านมิได้ประกาศศาสนาเลย

⁸ คือให้พ้นจากการทำร้ายของมนุษย์

68. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับ คัมภีร์ทั้งหลาย¹ พวกท่านมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด² จนกว่าพวกท่านจะดำรงไว้ซึ่งอัต-เตารอต และ อัล-อินญีล และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวก ท่านจากพระเจ้าของพวกท่าน³ และแน่นอน สิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า จากพระเจ้าของ เจ้านั้นจะเพิ่มการละเมิด และการปฏิเสธศรัทธา แก่จำนวนมากในหมู่พวกเขา⁴ ดังนั้นเจ้าจงอย่า เศร้าใจแก่พวกที่ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นเลย

69. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็น ยิว และพวกซอบิอัน⁵ และบรรดาผู้ที่เป็น คริสต์นั้น ผู้ใดที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวัน ปรโลกและประกอบสิ่งที่ดีงามแล้ว ก็ไม่มีความ กลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่ เสียใจ

70. แท้จริงนั้นเราได้เอาสัญญาแก่วงศ์วาน อิสราอิล⁶ และเราได้ส่งบรรดารอซูลมายังพวกเขา ทุกครั้งที่รอซูลคนใดนำสิ่งที่จิตใจของพวกเขา ไม่ชอบมายังพวกเขาแล้ว กลุ่มหนึ่ง⁷ พวกเขาก็ ปฏิเสธและอีกกลุ่มหนึ่งพวกเขาก็ฆ่า⁸ เสีย

قُلْ يَا هَذِهِ الْأَكْتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلِيُزِيدَكُمْ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ
وَالصَّابِرِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَارْسَلْنَا
إِلَيْهِمْ رُسُلًا كَلَّمْنَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ
أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

¹ หมายถึงยิวและคริสต

² คือไม่ถือว่าได้ปฏิบัติศาสนาแต่อย่างใด

³ หมายถึงอัล-กุรอาน

⁴ คือยิวและคริสต

⁵ คือพวกที่สักการะดวงดาว บางพรรคsceneก็ว่าสักการะมลาอิกะฮ์ และไม่ผินหน้าไปทางกิบลัต เวลาทำการสวด

⁶ คือเอาสัญญาว่าให้พวกเขาให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และปฏิบัติตามบทบัญญัติศาสนาโดยเคร่งครัด

⁷ คือกลุ่มหนึ่งในบรรดารอซูล

⁸ เช่นฆ่าท่านนะบี ยะฮยา เป็นต้น

71. และพวกเขาคิดว่าจะไม่มีการทดสอบใดๆ เกิดขึ้น¹ แล้วพวกเขาจึงได้ดาบอด และหุหนวก² แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา³ แล้วพวกเขาก็ดาบอดและหุหนวกอีก⁴ คือจำนวนมากในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

72. แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่า อัลลอฮ์คืออัล-มะซีหฺบุตรของมารีย์นั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว และอัล-มะซีหฺได้กล่าวว่า วงศ์วานอิสรออิลเอ๋ย จงเคารพอบิดาตะฮฺต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้า ของพวกท่านเถิด แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ แน่หนอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่ฟ้านักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ

73. แท้จริงบรรดาผู้ที่กล่าวว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ที่สามของสามองค์⁵ นั้นได้ตกเป็นผู้ปฏิเสธ

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَبِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ

¹ คือจะไม่ถูกชาติใดชาติหนึ่งที่มีกำลังเหนือกว่าโจมตีพวกเขา และทำลายความยิ่งใหญ่ของพวกเขาได้

² คือพวกเขาจึงประมาทและไม่สนใจต่อบัญญัติแห่งพระเจ้า จะดูก็ไม่ยอมมดู จะฟังก็ไม่ยอมฟัง ทำตนประหนึ่งคนดาบอดและหุหนวก

³ คือหลังจากได้สำนึกผิดและกลับเนื้อกลับตัว

⁴ แล้วพวกเขา ก็กลับประพฤติดนเหมือนสภาพเดิมอีก

⁵ สามองค์นั้นคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระบิดานั้นหมายถึงอัลลอฮ์ พระบุตรนั้นหมายถึงท่านนะบีอิซา และพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นหมายถึงการที่พระบิดาได้เข้าอยู่ในพระบุตร จึงได้ประกอบขึ้นเป็นพระวิญญาณ อย่างไรก็ตามในทรรศนะของคริสตถือว่าแต่ละองค์ในสามองค์นั้นเป็นพระเจ้าเต็ม มิใช่เป็นส่วนหนึ่งของพระเจ้า และก็ถือว่าทั้งสามองค์นั้นคือพระเจ้าองค์เดียว กล่าวคือ พระบิดาก็คือ อัลลอฮ์ พระบุตรก็คืออัลลอฮ์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือ อัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้พวกคริสตจึงกล่าวคำจำกัดความว่า ตรีเอกานุภาพ หมายถึงสามนั้นคือองค์เดียว

ศรัทธาแล้ว ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากผู้ที่ควรเคารพสักการะองค์เดียวเท่านั้น¹ และหากพวกเขามีหุดยังจากสิ่งที่พวกเขาถือว่า แน่นนอนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธาในหมู่พวกเขาเหล่านั้นจะต้องประสบการลงโทษอันเจ็บแสบ

74. พวกเขาจะไม่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์ และขอกฎโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดูเมตตาเสมอ

75. อัล-มะซีหฺบุตรของมรยัม² นั้นมิใช่ใครอื่นนอกจากเป็นรอสูลคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งบรรดารอสูลก่อนเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว³ และมารดาของเขานั้นคือหญิงที่มีสัจจะวาจา⁴ ซึ่งทั้งสองนั้นรับประทานอาหาร⁵ จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่าอย่างไรเล่าที่เราได้แจกแจงโองการต่าง ๆ แก่พวกเขา และจงดูเถิดว่า อย่างไรเล่าพวกเขาจึงถูกหันเหไปได้

76. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาจะเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ สิ่งซึ่งไม่มีอำนาจ

وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَحْدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٥﴾

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَا يَا كَلْبَانَ الطَّعَامَ أَنْظَرَكَ كَيْفَ نَبِيَّتْ لَهُمُ الْآبَاتِ ثُمَّ أَنْظَرَ أَنْ يُوقَفُ كُورِ ﴿٧٥﴾

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ

¹ คือ อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮฺวะตะอะลาฮ

² คือท่านนะบีอีซา อะลัยฮิสสลาม

³ หมายความว่า ท่านนะบีอีซานั้นมิใช่เป็นพระบุตรอย่างที่คริสตจักรเข้าใจ หากแต่เป็นปุถุชนคนหนึ่งที่เป็นรอสูลของอัลลอฮ์ และบรรดารอสูลของพระองค์ที่ล่วงลับไปแล้วก็ล้วนแต่เป็นปุถุชนทั้งสิ้น

⁴ คือเป็นผู้ที่พูดแต่ความจริง ดังนั้นในการที่นางแจ้งแก่พวกของนางว่านางคลอดท่านนะบีอีซามาโดยมิได้มีสามี และมีได้สมสู่กับชายใดนั้นเป็นความจริง

⁵ คือทั้งท่านนะบีอีซา และพระนางมรยัมนั้นเป็นปุถุชน เช่นเดียวกับปุถุชนอื่น ๆ ท่านทั้งสองรับประทานอาหารเช่นเดียวกับคนทั่ว ๆ ไปรับประทาน

ครอบครองอันตรายใด ๆ และประโยชน์ใด ๆ ไว้สำหรับพวกท่านกระนั้นหรือ¹ และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

77. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย จงอย่าปฏิบัติให้เกินขอบเขตในศาสนาของพวกท่าน² โดยปราศจากความเป็นจริง และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ฝืดต่าของพวกหนึ่งพวกใดที่พวกเขาได้หลงผิดมาก่อนแล้ว³ และได้ทำให้ผู้คนมากมายหลงผิดด้วย⁴ และพวกเขาก็ได้หลงผิดไปจากทางอันเที่ยงตรง⁵

78. บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่วงศ์วานอิสรออีลนั้นได้ถูกสาปโดยถ้อยคำของดาวิด⁶ และอีซาบุตรของมัรยัม⁷ นั่นก็เนื่องจากการที่พวกเขาฝ่าฝืน และที่พวกเขาเคยละเมิดกัน⁸

لَكُمْ صَرًا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾

قُلْ يَا هَلْ أَتَىكَ تَبْلٌ لَا تَتْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ صَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

¹ คือเคารพสักการะสิ่งใดหรือผู้ใดที่ไม่มีอำนาจจะให้คุณและให้โทษแก่พวกท่านได้กระนั้นหรือ โดยละทิ้งอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงบังเกิดพวกท่านและให้คุณให้โทษแก่พวกท่านได้ด้วย เฉพาะอย่างยิ่งพวกท่านจะต้องกลับไปหาพระองค์ อย่างไรก็ดี การกระทำของพวกท่านนั้นอยู่ในความไม่รู้เห็นของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง

² คืออย่าปฏิบัติสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้เกินขอบเขตที่ศาสนาได้บัญญัติไว้ เช่น ยกฐานะที่ท่านนะบีอิซาขึ้นเป็นพระเจ้า ทั้ง ๆ ที่ท่านเป็นเพียงปวงชนคนหนึ่งที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรอสูลของพระเจ้าเช่นเดียวกับบรรดารอสูลอื่น ๆ ที่ล่วงลับไปแล้วเท่านั้น

³ คือเดือนวงศ์วานอิสรออีลในสมัยที่ท่านนะบีมุฮัมมัดประกาศศาสนาว่าจงอย่าได้ปฏิบัติตามบรรพบุรุษของพวกเขานอที่ดีที่ได้หลงผิดมาแล้ว

⁴ คือทำให้ชนรุ่นหลังซึ่งเป็นลูกหลานของอิสรออีลหลงผิดตามไปด้วย

⁵ คือพวกลูกหลานอิสรออีลรุ่นหลังก็ได้หลงผิดกันเรื่อยมา ซึ่งทางอันเที่ยงตรงจนกระทั่งปัจจุบันนี้

⁶ คืออัลลอฮ์ทรงสาปพวกเขาให้เป็นลิงโดยที่คำสาปนั้นมาในถ้อยคำของท่านนะบีดาวิด

⁷ และสาปพวกเขาให้เป็นสุกรโดยผ่านถ้อยคำของท่านนะบีอิซา

⁸ คือที่ถูกสาปให้เป็นลิงนั้นเนื่องจากพวกเขาละเมิดวันสับบาโต อันเป็นวันที่ถูกห้ามมิให้จับปลา และพวกที่ถูกสาปนี้เป็นชาวอัยละฮ์ ส่วนผู้ที่ถูกสาปให้เป็นสุกรนั้นได้แก่พวกที่ขอร้องให้ท่านนะบีอิซานำส่วอาหารมาจากฟากฟ้าให้พวกเขารับประทาน เพื่อพวกเขาจะได้เชื่อมั่นต่อท่านยิ่งขึ้น และจะไม่ฝ่าฝืน แต่เมื่ออัลลอฮ์ได้ทรงประทานส่วมาให้พวกเขา พวกเขา ก็กลับฝ่าฝืนและตั้งตึงเช่นเคยด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงได้ถูกสาปเป็นสุกร

79. ปรากฏว่าพวกเขาต่างไม่ห้ามปรามกันในสิ่งที่ไม่ชอบที่พวกเขาได้กระทำให้มันขึ้น ช่างเลวร้ายจริงๆ สิ่งที่เขากระทำ

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ
فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

80. เจ้า (มุฮัมมัด) ก็จะเห็นมากมายในหมู่พวกเขา¹ เป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา² ช่างเลวร้ายจริงๆ สิ่งส่วนตัวของพวกเขาเองได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับพวกเขา³ อันเป็นเหตุให้อัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา และพวกเขาจะคงอยู่ในการลงโทษตลอดกาล

كَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ
هُمُ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾

81. และหากพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และนะบีและสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เขา⁴ แล้วพวกเขาก็จะไม่ยึดเอาเขาเหล่านั้น⁵ เป็นมิตร แต่ทว่ามากมายในหมู่พวกเขานั้นเป็นผู้ที่ละเมิด

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمَا مَا اتَّخَذُوهُمْ آوِيَاءَ وَلَكِنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِيفُونَ ﴿٨١﴾

82. แน่นอนเจ้าจะพบว่า หมู่ชนที่เป็นศัตรูอันรุนแรงแก่บรรดาผู้ที่ศรัทธานั้นคือชาวยิว และบรรดาผู้ที่ให้มิภาคแก่อัลลอฮ์⁶ และแน่นอนเจ้าจะพบว่า บรรดาผู้ที่มีความรักใคร่แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาใกล้กว่า⁷ พวกเขา⁸ นั่นคือ บรรดา

﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا
الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ
أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا
إِنَّا نَصْرُبُكَ لِلَّهِ وَإِنَّ مِنْهُمْ فِئْتَابِينَ

¹ คือพวกยิว อันได้แก่ กะอูบิบิน อัล-อัซร็อฟ และมิตรสหายของเขา

² หมายถึงมุชริกชาวมักกะฮ์

³ คือประกอบความชั่วล่วงหน้าไว้

⁴ คือแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์และลัทธิอะฮ์ลุลบัยต

⁵ คือพวกมุชริกชาวมักกะฮ์

⁶ หมายถึงพวกมุชริก และพวกกาเฟรทั่วๆ ไป นอกเหนือจากพวกอะฮ์ลุลบัยต

⁷ คือใกล้กว่าพวกยิว และพวกมุชริก

⁸ คือใกล้กว่าพวกยิวและพวกมุชริก

ผู้ที่กล่าวว่าแท้จริงพวกเราเป็นคริสต์ นั่นก็
เพราะว่า ในหมู่พวกเขานั้นมีบรรดานักปราชญ์
และบาดหลวงและก็เพราะว่าพวกเขาไม่เย่อหยิ่ง

83. และเมื่อพวกเขา¹ ได้ยินสิ่งที่ถูกประทาน
ลงมาแก่รอซูลแล้ว เจ้า² ก็จะเห็นตาของพวกเขา
หลังออกมาซึ่งน้ำตา เนื่องจากความจริงที่
พวกเขา³ โดยที่พวกเขาจะกล่าวว่า โอ้พระเจ้า
ของพวกเราองค์โปรดได้ทรงจารึกพวกข้า
พระองค์ไว้ร่วมกับบรรดาผู้กล่าวปฏิญาณยืนยัน
ด้วยเถิด⁴

84. และไม่มีเหตุผลใด ๆ แก่เราที่เราจะไม่ศรัทธา
ต่ออัลลอสย และความจริงที่มายังเรา และเรา
ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่พระเจ้าของเราจะทรง
ให้เราเข้าร่วมอยู่กับพวกที่ดี ๆ ทั้งหลาย⁵

85. แล้วอัลลอสยก็ได้ทรงตอบแทนแก่พวกเขา
เนื่องด้วยสิ่งที่พวกเขา⁶ ซึ่งบรรดาสวน
สวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวน

وَرُحْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أَنزَلَ إِلَى الرَّسُولِ رَدًّا أَعْيَنَهُمْ
نَقِصٌ مِنَ الدَّمِيعِ مِمَّا عَرَفُوا وَإِنِّ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٤﴾

وَمَا نَالْنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

فَأَنبَهُهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ جَزَاءُ

¹ คือพวกที่กล่าวว่า เราเป็นคริสต์ได้ยินโองการที่ถูกระทานลงมาแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด

² หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลอสยอยู่ลยอิวะฮ์ลัม

³ คือเนื่องจากในโองการที่พวกเขาได้ยินนั้นมีความจริงตรงตามที่พวกเขาเคยรู้มาก่อนจากคัมภีร์ของพวกเขา เช่น กษัตริย์อัน-นะญาฮียะฮ์ และบรรดาปุโรหิตของพระองค์ได้ฟังอัล-กุรอานที่ระบุเกี่ยวกับความเป็นจริงของท่านนะบีสอา เป็นต้น

⁴ คือผู้ที่กล่าวปฏิญาณยืนยันสองกะลีมะฮ์ ชะฮาดะฮ์ เพื่อรับนับถือ อัล-อิสลาม

⁵ คือพวกที่ดำเนินชีวิตอยู่ในวิถีทางของอัลลอสย อย่างเคร่งครัด

⁶ หมายถึงสิ่งที่พวกเขา⁶ โอ้พระเจ้าของพวกเราองค์โปรดทรงจารึกพวกข้าพระองค์ไว้ร่วมกับบรรดาผู้กล่าวปฏิญาณยืนยันด้วยเถิด

เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้น ตลอดกาล และนั่นแหละคือ การตอบแทนแก่ บรรดาผู้กระทำความดี

86. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา¹ และปฏิเสธ บรรดาโองการของเรานั้น² ชนเหล่านี้แหละคือ ชาวนรกที่มีเปลวไฟอันโชติช่วง (อัล-ญะฮีม)

87. ผู้ที่ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าได้ให้เป็นที่ต้อง ห้าม ซึ่งบรรดาสิ่งดี ๆ ในสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรง อนุมัติแก่พวกเจ้า และพวกเจ้าจงอย่าละเมิด³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบบรรดาผู้ละเมิด

88. และพวกเจ้าจงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี ๆ จาก สิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่ พวกเจ้า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์ผู้ซึ่งพวกเจ้า ศรัทธาต่อพระองค์เถิด

89. อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วย ถ้อยคำที่ไร้สาระในการสาบานของพวกเจ้า⁴ แต่ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วย ถ้อยคำที่พวกเจ้าปลงใจสาบาน⁵ แล้วสิ่งใดโทษ มั่น⁶ นั่นคือ การให้อาหารแก่มีสกินสิบคนจาก อาหารปานกลางของสิ่งที่พวกเจ้าให้เป็นอาหาร แก่ครอบครัวของพวกเจ้า หรือไม่ก็ให้เครื่อง

الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا حَلَّلَ
اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَمْتَدُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لِأَيِّحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ
يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ
إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرَ رَبِيَّةٍ فَمَنْ لَمْ
يَجِدْ قَوْمًا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ ذَلِكَ كَثِيرَةً مِنْ
أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ

¹ คือปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบี

² คือไม่ยอมเชื่อว่าสิ่งที่ระบุอยู่ในโองการของเราเป็นความจริง

³ คือละเมิดขอบเขตแห่งบัญญัติของพระองค์

⁴ คือถ้อยคำสาบานที่ติดปากโดยมิได้ตั้งใจ เช่นกล่าวว่า "لا والله" (เปล่า ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์)

⁵ คือเอาโทษแก่ผู้ที่สาบานด้วยความจริงใจ แต่ไม่รักษาคำสาบาน

⁶ คือสิ่งใดโทษคำสาบานที่ต้องเพิกถอนหรือไม่ต้องการรักษา

นุ่งห่มแก่พวกเขา หรือได้ทาสคนหนึ่งให้เป็น
อิสระ ผู้ใดไม่พบ¹ ก็ให้มีการถือบวชสามวัน
นั้นแหละคือสิ่งใดโทษในการสาบานของพวกเขา
เมื่อพวกเขาได้สาบานไว้ และจงรักษาการสาบาน
ของพวกเขาเถิด² ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์
จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่
พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจักขอบคุณ

90. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ที่จริงสุราและการพนัน
และแท่นหินสำหรับเชือดสัตว์บูชา³ และ
การเสียดวัว⁴ นั้น เป็นสิ่งโสมนอนเกิดจากการ
กระทำของชัยฏอน⁵ ดังนั้นพวกเขาจงห่างไกล
จากมันเสียเพื่อว่าพวกเขาจะได้รับความสำเร็จ

91. ที่จริงชัยฏอนนั้นเพียงต้องการที่จะให้เกิด
การเป็นศัตรูกันและการเกลียดชังกันระหว่าง
พวกเขาในสุราและการพนัน⁶ เท่านั้น และมัน
จะหันเหพวกเขาออกจากความรู้สึกถึงอัลลอฮ์
และการละหมาด⁷ แล้วพวกเขาจะยุติใหม่⁸

اللَّهُ لَكُمْ بِآيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْخَيْرِ وَالْمَيْسِرِ وَالْأَنْصَابِ
وَالْأَزْلَمِ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَيْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيُصَدِّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٩١﴾

¹ หมายถึงไม่พบสิ่งหนึ่งสิ่งใดในสามสิ่งที่จะทำการใดโทษ หรือไม่มีเงินซื้อ

² คือถ้าสาบานว่าจะกระทำการที่ดีก็จงรักษาการสาบานนั้นไว้เถิด

³ เป็นแท่นหินที่ถูกวางไว้รอบ ๆ กอบะฮ์ โดยที่พวกมุชริกถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และทำการเคารพบูชากัน

⁴ ได้อธิบายไว้แล้วในอายะฮ์ที่สามของซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ โปรดกลับไปดูใหม่

⁵ หมายถึงการชู้หน้าของมัน แล้วมนุษย์ก็หลงเชื่อ

⁶ คือในการดื่มสุราและการเล่นการพนัน เพราะทั้งสองนั้นก่อให้เกิดวิวาทกัน และผูกใจเจ็บกัน

⁷ เพราะผู้ที่มันเมานั้นง่ายแก่การที่ชัยฏอนจะจงเขาให้ไปทางไหนก็ได้ เฉพาะอย่างยิ่งในการหันเหออกจาก
การรำลึกถึงอัลลอฮ์และการละหมาด ส่วนการพนันนั้นก็ทำให้ผู้เล่นมุงที่จะได้รับกำไร จึงไม่มีช่องที่รำลึก
ถึงอัลลอฮ์ และไม่มีเวลาไปทำละหมาด

⁸ เป็นคำถามในเชิงปรามให้มีการยุติในการดื่มสุราและการพนัน

92. และพวกเจ้าจงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังรอซูลเถิด และพึงระมัดระวัง¹ ไว้ด้วย แต่ถ้าพวกเจ้าผินหลังให้² ก็พึงรู้เถิดว่าที่จริงหน้าที่ของรอซูลของเรา นั้น คือ การประกาศอันชัดเจนเท่านั้น³

93. ไม่มีบาปใด ๆ แก่บรรดาผู้ที่ศรัทธาและปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย ในสิ่งที่พวกเขาได้บริโภค⁴ เมื่อพวกเขามีความยำเกรงและศรัทธา และปฏิบัติสิ่งที่ดีงามทั้งหลาย แล้วก็มีความยำเกรงและศรัทธาแล้วก็มีความยำเกรง และกระทำความดี และอัลลอฮ์นั้น ทรงรักผู้กระทำความดีทั้งหลาย

94. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย แน่หนอนอัลลอฮ์ จะทรงทดสอบพวกเจ้าด้วยสิ่งหนึ่ง อันได้แก่สัตว์ล่า⁵ ที่มือของพวกเจ้าได้มันมา⁶ และหอกของพวกเจ้าด้วย⁷ เพื่ออัลลอฮ์ จะทรงรู้ว่าใครที่ยำเกรง

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأَحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَيَّ رَسُولُنَا أَلْبَلِغُ الْعَمِينَ ﴿١٢﴾

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا تَمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَاللَّهُ يُوَسِّمُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ فَمَن أَعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾

¹ คือระมัดระวังมิให้ตกอยู่ในฐานะผู้ผินหลังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ มิเช่นนั้นแล้วพวกเขาจะได้รับความโศก

² คือไม่เชื่อฟังอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์

³ คือท่านนะบีมุฮัมมัดที่ประกาศศาสนาของอัลลอฮ์ แก่พวกท่านอย่างชัดเจนเท่านั้น ส่วนพวกท่านจะเชื่อฟังหรือไม่นั้นเป็นเรื่องระหว่างพวกท่านกับอัลลอฮ์ ท่านนะบีได้กระทำความหน้าที่ของท่านโดยสมบูรณ์แล้ว

⁴ บริโภคอาหารที่ซื้อมาด้วยเงินที่ได้จากการพนัน หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ก่อนจากที่ได้มีบัญญัติห้ามไว้ และเมื่อมีบัญญัติห้ามแล้ว พวกเขาก็เลิก

⁵ คือสัตว์ป่า กล่าวคือ ในขณะที่ครองอิหฺรอมเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์นั้น ห้ามมิให้ทำการล่าสัตว์ป่า และขณะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ยังลกะอะบะฮ์นั้น ย่อมจะพบสัตว์ป่าตามทาง ในกรณีนี้จึงเป็นการทดสอบอีมานของพวกเขว่า ถ้าพวกเขามีอีมานเข้มแข็ง ก็จะไม่ทำการล่าสัตว์ป่า แต่ถ้าไม่เข้มแข็งก็จะทำการล่าเพื่อเป็นอาหารอันโอชะในระหว่างทาง

⁶ สัตว์ป่าบางประเภทที่ล่ามันได้ด้วยมือเปล่า

⁷ สัตว์บางประเภทที่ล่ามันด้วยหอก

พระองค์ในสภาพที่เขาไม่เห็นพระองค์ แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้น¹ เขาก็ได้รับโทษอันเจ็บแสบ

95. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าฆ่าสัตว์ล่าในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่หรือฆ่าสัตว์ และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าได้ฆ่ามันโดยเจตนาแล้วไซ้ร การชดเชยก็คือ ชนิดเดียวกับที่ถูกฆ่า (จากปศุสัตว์²) โดยผู้ที่ยุติธรรมสองคนในหมู่พวกเจ้า จะกระทำการชื้อขาดมัน³ ในฐานะเป็นสัตว์พลีที่ไปถึงอัล-กะอูบะฮ์⁴ หรือไม่ก็ให้มีการไถ่โทษคือให้อาหารแก่บรรดามิสกิน⁵ หรือสิ่งที่เท่าเทียมสิ่งนั้น ด้วยการถือศีลอด⁶ เพื่อที่เขาจะได้ลิ้มรสผลภยแห่งกิจกรรมของเขา อัลลอฮ์ ได้ทรงอภัยให้จากสิ่งที่ได้ล่วงเลยมาแล้ว⁷ และผู้ใดกลับกระทำอีก อัลลอฮ์ ก็จะทรงลงโทษเขาและอัลลอฮ์ คือผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงลงโทษ

96. ได้ถูกอนุมัติแก่พวกเจ้า ซึ่งสัตว์ล่าในทะเล⁸ และอาหารจากทะเล⁹ ทั้งนี้เพื่อเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกแก่พวกเจ้า และแก่บรรดาผู้เดินทาง

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَذَا بِبَلْغِ الْكُتُبِ أَوْ كَفَّرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَنْ سَلْفٍ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٥٥﴾

أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدَ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا

¹ ล่าสัตว์ป่าขณะครองอิหฺรอหม หลังจากที่ได้มีบัญญัติห้ามไว้

² ให้ชดเชยด้วยสัตว์เลี้ยงชนิดเดียวกับที่ถูกฆ่า แต่ถ้าไม่พบก็ให้มีลักษณะใกล้เคียงกัน

³ ชื้อขาดว่า สัตว์เลี้ยงที่จะชดเชยนั้นใกล้เคียงกันหรือไม่

⁴ สัตว์เลี้ยงที่ชดเชยนั้นให้ถือเป็นสัตว์พลี นำไปเชือดที่ อัลกะอูบะฮ์ เพื่อเป็นอาหารแก่คนมิสกิน

⁵ จะเป็นจำนวนกี่คนนั้นขึ้นอยู่กับภาวะประเมินราคาของสัตว์เลี้ยงที่ใช้ชดเชยสัตว์ป่าที่ถูกล่า

⁶ ถ้าได้ประเมินราคาสัตว์ชดเชย เท่ากับให้อาหารแก่มิสกิน 5 คน ก็ให้ถือศีลอด 5 วัน

⁷ ที่ได้กระทำขึ้นก่อนมีบัญญัติห้าม

⁸ อนุมัติให้จับปลาในทะเลได้ ขณะที่อยู่ในอิหฺรอหม

⁹ หมายถึงปลาที่เกยหาดตายหรือที่ตายลอยอยู่ในทะเล

และได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้า ซึ่งสัตว์ล่าบหนก
ตราบใดที่พวกเจ้าครองอิหฺรอมอยู่ และจง
ยำเกรงอัลลอฮ์ผู้ที่พวกเจ้าจะถูกรวบรวม
นำไปสู่พระองค์

وَأَقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٦﴾

97. อัลลอฮ์ ได้ทรงให้อัล-กะอับะฮ์อันเป็นบ้าน
ที่ต้องห้ามนั้นเป็นที่ดำรงอยู่สำหรับมนุษย์¹ และ
เดือนที่ต้องห้าม และสัตว์พลี และสัตว์ที่ถูก
สวมเครื่องหมายไว้ที่คอ เพื่อเป็นสัตว์พลีด้วย
นั้นก็เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้
สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน
และแท้จริงอัลลอฮ์ ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

﴿ حَجَّلَ اللَّهُ الْكَبْشَةَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ قِيَمًا
لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلْبَ الَّذِي
يَتَعَلَّمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ ﴿٦٧﴾

98. พวกเจ้าพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้
รุนแรงในการลงโทษ² และแท้จริงอัลลอฮ์ เป็น
ผู้ทรงอภัยโทษ ทรงเอ็นดูเมตตา³

﴿ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ ﴿٦٨﴾

99. หน้าที่ของรอซูลนั้นมีใช่อะไรอื่น นอกจาก
การประกาศให้ทราบ⁴ เท่านั้น และอัลลอฮ์ทรง
รู้สิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผย และสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

﴿ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا تَكْتُمُونَ ﴾ ﴿٦٩﴾

¹ ผู้คนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนั้น เพื่อดูแลบัยตุลลอฮ์ และกระทำการอิบาดะฮ์ ตลอดจนเป็นที่พักของ
ผู้เดินทางไปทำฮัจญ์และอุมเราะฮ์เพราะเป็นสถานที่ปลอดภัย ซึ่งอาหรับทุกเผ่าให้การเคารพนับถือ ไม่มี
ใครทำร้ายกันในบริเวณนั้น

² สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนคือถึง

³ สำหรับผู้ที่สำนึกผิด กลับเนื้อกลับตัวและขอภัยโทษต่อพระองค์

⁴ ทำหน้าที่ประกาศศาสนาของอัลลอฮ์ให้มนุษย์ทราบเท่านั้น ส่วนใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อไม่ใช่หน้าที่
ของท่าน

100. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งเลวกับสิ่งดีนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน¹ และแม้ว่าความมากมายของสิ่งชั่วนั้น ได้ทำให้ท่านพึงใจก็ตาม² จงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด ผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

101. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงอย่าถามถึงสิ่งต่าง ๆ³ หากสิ่งเหล่านี้ถูกเปิดเผยขึ้น⁴ แล้วมันก็จะก่อให้เกิดความเลวร้าย⁵ แก่พวกเจ้า และถ้าพวกเจ้าถามถึงสิ่งเหล่านั้น ขณะที่ยัล-กูรอ่านถูกประทานลงมา มันก็จะถูกเปิดเผยขึ้น⁶ แก่พวกเจ้า อัลลอฮ์ ได้ทรงอภัยสิ่งเหล่านั้นแล้ว⁷ และอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงหนักแน่น

102. แท้จริงได้มีพวกหนึ่งก่อนจากพวกเจ้าได้ถามถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาแล้ว⁸ แล้วพวกเขาก็กลายเป็นผู้ปฏิเสธสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَيْرُ وَالطَّيْبُ وَلَوْ أَعَجَبَكَ
كَثْرَةُ الْخَيْرِ فَأَتَقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٥٠﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ
إِنْ تَبَدَّلَ لَكُمْ تَنبُؤُكُمْ وَإِنْ سَأَلْتُمُوهُنَّ حَتَّى يَنْزَلَ
الْقُرْآنُ تَبَدَّلَ لَكُمْ عَمَّا اللَّهُ عَنَّا وَاللَّهُ
عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٥١﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِّن قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا
بِهَا كَافِرِينَ ﴿٥٢﴾

¹ หมายถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติให้ปฏิบัติกับสิ่งที่มนุษย์นึกคิดขึ้นเองนั้นย่อมไม่เท่าเทียมกัน

² หมายถึงมีคนจำนวนมากกระทำความชั่ว จนทำให้ท่านเห็นดีเห็นชอบด้วย

³ สิ่งที่อัลลอฮ์มิได้บัญญัติให้ปฏิบัติ

⁴ คือถูกบัญญัติให้ปฏิบัติสิ่งเหล่านั้น

⁵ เพราะเป็นการเพิ่มภาระแก่พวกเจ้า และทำให้พวกเจ้าลำบาก

⁶ ถูกบัญญัติให้ปฏิบัติ

⁷ กล่าวคือ สิ่งต่าง ๆ ที่พวกเจ้าต้องการจะถาม โดยที่พระองค์มิได้ทรงบัญญัติไว้ นั้น เป็นการอภัยให้แก่พวกเจ้า ไม่ต้องเป็นกังวลว่าพวกเจ้าจะต้องปฏิบัติ

⁸ ถามสิ่งต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามมิให้บรรดามุมีนถาม เพื่อให้อัลลอฮ์ทรงบัญญัติสิ่งเหล่านั้นให้พวกเขาปฏิบัติ

103. อัลลอฮ์มิได้ทรงให้มีขึ้น ซึ่งบะฮิเราะฮ์¹ และซาอิบะฮ์² และวะซีละฮ์³ และฮามะ⁴ แต่ทว่า บรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธาต่างหากที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ และส่วนมากของพวกเขาไม่ใช่ปัญญา

104. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายจงมาสู่สิ่งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงประทานลงมาเกิด⁵ และมาสู่อุซลุด้วย⁶ พวกเขา ก็กล่าวว่า เป็นการพ้อเพียงแก่เราแล้ว สิ่งที่เราได้พบ บรรพบุรุษของเราเคยกระทำกันมา⁷ ถึงแม้ได้ปรากฏว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด และทั้งไม่ได้รับคำแนะนำอีกด้วยกระนั้นหรือ⁸

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَعِيرَةٍ وَلَا سَابِئَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٣﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَمَّالُوا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا نَآءٌ أُولَٰئِكَ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾

¹ คือแม่อูฐที่ผ่าหูอย่างกว้าง แล้วปล่อยให้มันให้เป็นอิสระ โดยที่มันจะไม่ถูกขี่ จะไม่ถูกรีดนม ไม่ถูกบรรทุกสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะไม่ถูกขับไล่ให้ออกจากแหล่งน้ำ เมื่อมันต้องการดื่มและจะไม่ถูกกีดกันแหล่งหญ้าใดๆ ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากมันได้ออกลูก 5 ตัว โดยที่ตัวสุดท้ายเป็นตัวผู้ บางรายงานก็ว่า ตัวสุดท้ายเป็นตัวเมีย ดังรายงานของอิบน์อับบาส

² คือแม่อูฐที่ถูกปล่อยให้เป็นอิสระ เนื่องจากได้บ่นให้แก่เจวิด ซึ่งมันจะหาแหล่งหญ้ากินตามที่มันต้องการ มันจะไม่ถูกบรรทุกสิ่งของใดๆ จะไม่ถูกตัดขน และจะไม่ถูกรีดนม นอกจากเพื่อแขกที่มาเยี่ยมเท่านั้น

³ คือแม่แพะที่หากมันออกลูกเป็นตัวเมียก็เป็นสิทธิของเจ้าของ แต่ถ้ามันออกทั้งตัวผู้และตัวเมียแล้ว ถือกันว่า ตัวเมียได้มาก่อนตัวของมัน ในการนี้เขาจะไม่เชือดตัวผู้ถวายแก่เจวิดของพวกเขา

⁴ พ่อพันธุ์อูฐที่ได้ผสมพันธุ์จนแม่อูฐออกลูกถึงสิบท้อง ในการนี้หลังของมันจะถูกคุ้มครองรักษา โดยมันจะไม่ถูกขี่ จะไม่ถูกบรรทุกจะไม่ถูกหวงห้ามแหล่งน้ำและแหล่งหญ้าใดๆ อนึ่งเกี่ยวกับสัตว์สี่ประเภทดังกล่าว นั้น มีรายงานที่ให้คามหมายเป็นอย่างอื่นอีก

⁵ คือหันมาศรัทธาต่ออัล-กูรอาน

⁶ คือหันมาศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮุฮะลัยฮิวะซัลลัม

⁷ กล่าวคือสิ่งที่เราได้พบได้เห็นบรรพบุรุษของเราเคยกระทำมา โดยที่เราจะถือปฏิบัติตามนั้นเป็นการพ้อเพียงแก่เราแล้ว ดังนั้นเราจึงไม่พึงปรารถนาในสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานมาให้ หรือคำแนะนำของร่อซูลของพระองค์

⁸ เป็นคำถามในเชิงปรามให้สำนึกผิด และกลับเนื้อกลับตัว

105. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จำเป็นแก่พวกเจ้าในการป้องกันตัวของพวกเจ้า¹ ผู้ที่หลงผิดไปนั้น จะไม่เป็นอันตรายแก่พวกเจ้า² ได้ เมื่อพวกเจ้ารับคำแนะนำไว้³ ยังอัลลอฮ์ นั่นคือ การกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเจ้าทั้งหลาย ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا تَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرَجِعُكُمْ جَمِيعًا فِيمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾

106. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย การเป็นพยานระหว่างพวกเจ้า เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเจ้า⁴ ขณะมีการทำพินัยกรรมนั้น คือสองคนที่เป็นผู้เที่ยงธรรมในหมู่พวกเจ้า หรือคนอื่นสองคนที่มิใช่ในหมู่พวกเจ้า⁵ หากพวกเจ้าได้เดินทางไปในผืนแผ่นดิน แล้วได้มีเหตุภัยแห่งความตายประสบกับพวกเจ้า โดยที่พวกเจ้าจะต้องกักตัวเขาทั้งสองไว้หลังจากละหมาด⁶ แล้วทั้งสองนั้นก็จะเป็นพยานต่ออัลลอฮ์ หาก

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهِدُوا بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ إِنَّشَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصْبَحْتُمْ مَصِيبَةُ الْمَوْتِ نَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ آرَبْتُمْ

¹ คือป้องกันตัวเองมิให้กระทำการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนบัญญัติของอัลลอฮ์ ในขณะที่เดียวกันก็ไม่เฉยเมยต่อบัญญัติที่พระองค์ทรงใช้ให้ปฏิบัติ

² คือจะไม่ทำให้พวกเจ้าได้รับโทษจากอัลลอฮ์แต่อย่างใด เมื่อพวกเจ้าได้ใช้ความพยายามแนะนำชักชวนเขาให้ปฏิบัติในสิ่งที่ถูกแล้ว แต่เขาคืออันไม่ยอมรับฟัง มิได้หมายความว่า ชุระไม่ใช่ ใครจะอย่างไรก็ตามใจ ตัวใครตัวมัน ถ้าเช่นนี้แล้วเขาจะต้องได้รับโทษจากอัลลอฮ์ เพราะการไม่ตักเตือนเขานั้นเท่ากับเป็นการสนับสนุนว่า เขากระทำถูก และอีกประการหนึ่ง หน้าที่ของมุสลิมนั้นจะต้องแนะนำตักเตือนพี่น้องมุสลิม เมื่อเห็นเขากระทำผิด ถ้าเขาละเลยเขาก็จะได้รับโทษ และเมื่ออัลลอฮ์ทรงลงโทษพวกเขา ก็ร่วมได้รับโทษด้วย ดังเช่นที่เกิดขึ้นในสมัยท่านนะบีมูซา

³ คือพวกเจ้ายอมรับคำแนะนำ ไม่ว่าจะศึกษาด้วยตนเองจากอัล-กุรอาน และอัล-ฮะดีษ หรือมีผู้แนะนำชี้แจงบัญญัติศาสนาที่ถูกต้องให้ทราบก็ตาม และก็ได้ปฏิบัติตามอย่างดี

⁴ หมายถึงสาเหตุแห่งความตายได้ปรากฏแก่พวกเจ้า ขณะอยู่ในระหว่างเดินทาง

⁵ คือถ้าไม่พบพยานที่เป็นมุสลิม ก็อนุญาตให้ผู้ที่มีไม่มุสลิมสองคนก็ได้

⁶ คือเมื่อกลับมาถึงมะดีนะฮ์ หลังจากละหมาดอัศริแล้วก็ให้กักตัวพยานทั้งสองนั้นไว้

พวกเจ้าสงสัย¹ ว่าเราจะไม่นำการสาบานนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาใด ๆ² และแม้ว่าเขา³ จะเป็นญาติใกล้ชิดก็ตาม และเราจะไม่ปกปิดหลักฐานของอัลลอฮ์⁴ (ถ้ามีเช่นนั้น) แน่หนอนันใดนั้นเองเราก็จะอยู่ในหมู่ผู้ที่กระทำบาป

107. แล้วหากได้รับรู้ว่าพยานทั้งสองคนนั้นสมควรได้รับโทษ⁵ ก็ให้คนอื่นสองคนทำหน้าที่ในตำแหน่งพยานทั้งสองนั้นแทน จากบรรดาผู้ที่มีคนสองคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้สมควร⁶ แล้วทั้งสองนั้นก็จะสาบานต่ออัลลอฮ์ ว่า แน่หนอนการเป็นพยานของเรานั้นสมควรยิ่งกว่าการเป็นพยานของเขาทั้งสอง⁷ และเรามีได้ละเมิด (ถ้ามีเช่นนั้น) แน่หนอนันใดนั้นเอง เราก็จะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม

108. นั่นแหละคือสิ่งที่ใกล้ยิ่งกว่า ในการที่พวกเขาจะนำมาซึ่งการเป็นพยานตามความ

لَا نَشْتَرِي بِدِينِنَا وَلَا نُوَكِّلُ مَا كُنَّا
شَهَدَةً لِّلَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَيْمِينَ ﴿٦٧﴾

فَإِنْ عُرِّعَ عَنْهُمَا اسْتَحْقَاقًا إِثْمًا فَتَاخِرَانِ يَوْمَانِ
مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَدَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَدَتِهِمَا
وَمَا أَعْتَدْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

ذَلِكَ أَذَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا

¹ คือสงสัยว่าพยานจะไม่พูดความจริงตามที่ถูกตักเตือนได้ทำพันธกรรมไว้

² คือจะไม่ให้การสาบานของเขาประหนึ่งสินค้าที่ใช้แลกเปลี่ยนเงินทอง เพราะการกระทำเช่นนั้นเท่ากับเขาหมิ่นในเดชานุภาพของอัลลอฮ์ซึ่งเป็นความผิดมหันต์

³ คือแม้ว่าผู้ที่เขาสาบานให้นั้น จะเป็นญาติสนิทกับเขา เขาก็ไม่กล้าที่จะสาบานเท็จ เพื่อให้ประโยชน์แก่เขาได้

⁴ หมายถึงว่าพวกเขาจะยืนยันด้วยใจจริง อันถือเป็นหลักฐานของอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขาจะปกปิดมิได้ เพราะเกรงกลัวการลงโทษของพระองค์

⁵ มีหลักฐานยืนยันว่า พยานทั้งสองนั้นได้บิดเบือนพันธกรรม หรืออื่นใด ซึ่งสมควรได้รับโทษ

⁶ หมายถึงให้ทนายของผู้ตายทำหน้าที่แทนในตำแหน่งพยานทั้งสองนั้น โดยเลือกผู้ที่เหมาะสมและใกล้ชิดแก่ผู้ตายในหมู่ทนายของผู้ตาย

⁷ พยานทั้งสองเดิมที่บิดเบือนพันธกรรม

เป็นจริงของมัน¹ หรือในการที่พวกเขากลัวว่า คำสาบานจะถูกปฏิเสธ² หลังจากที่พวกเขาสาบาน จงอย่าเกรงอัลลอฮ์และจงสติบั้งเกิด แท้จริงอัลลอฮ์ นั้นจะไม่ทรงแนะนำพวกที่เป็นผู้ละเมิด

109. วันที่อัลลอฮ์ จะทรงชุมนุมบรรดารอฮูลแล้วตรัสว่า สิ่งใดบ้างที่พวกเขาได้รับการตอบสนอง³ พวกเขา กล่าวว่า ไม่มีความรู้ใด ๆ แก่พวกเขาพระองค์⁴ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ความเร้นลับทั้งหลาย

110. จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสแก่อีซาบุตรของมัรยัมว่า จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้าที่มีต่อเจ้า และมารดาของเจ้า ขณะที่ข้า

أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُهُمْ وَأَنْفَعُوا اللَّهَ
وَأَسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٦٨﴾

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ
قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمَهُ الْغُيُوبِ ﴿٦٩﴾﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي
عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدِكَ إِذْ أَبَدْتُكَ لِرُوحِ

¹ คือบทบัญญัติที่ถูกกำหนดให้ปฏิบัติเกี่ยวกับการเป็นพยานในพินัยกรรมดังที่กล่าวมานั้น เป็นสิ่งที่จะทำให้ผู้เป็นพยาน ทำหน้าที่ยืนยันตามความเป็นจริงของพินัยกรรมโดยเคร่งครัดยิ่งกว่ามาตรการอื่นใด

² พวกเขากลัวว่า คำสาบานของเขาจะถูกปฏิเสธหรือไม่เป็นที่ยอมรับท่ามกลางประชาชนที่ร่วมเป็นสักขีพยานในการเป็นพยานยืนยันของเขา ทั้งนี้เพราะได้ให้มีการยืนยันต่อหน้าประชาชนหลังละหมาดอัคริ นั้นก็หมายความว่า ถ้าคำสาบานของเขาเพื่อยืนยันเกี่ยวกับพินัยกรรมถูกปฏิเสธแล้ว แน่نونเขาก็จะกลายเป็นที่รังเกียจของผู้คน ด้วยเหตุนี้ วิธีการดังกล่าวจึงเป็นมาตรการที่ดีกว่าอย่างอื่น

³ หลักการที่บรรดารอฮูลได้รับมอบหมายให้ทำการประกาศแก่มนุษย์นั้นมีสองประเภทด้วยกันคือ หลักการศรัทธา และหลักการปฏิบัติในการนี้พระองค์จึงได้ทรงถามบรรดารอฮูลของพระองค์ว่า มนุษย์ได้ตอบสนองคำเชิญชวนของพวกเขาอย่างไรบ้าง กล่าวคือทั้งในด้านการศรัทธาและการปฏิบัติ

⁴ คือ แทนที่บรรดารอฮูลจะคอยถามที่ได้ทราบ กลับแจ้งว่าพวกตนไม่มีความรู้ใด ๆ เลย เกี่ยวกับการตอบสนองของมนุษย์ ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาทราบว่าอัลลอฮ์นั้นทรงรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ส่วนที่พวกเขาไม่รู้นั้นเมื่อเทียบกับความรู้ของพระองค์แล้ว ประหนึ่งว่าพวกเขาไม่มีความรู้ใด ๆ เลย อนึ่งในการที่พระองค์ทรงถามบรรดารอฮูล ทั้ง ๆ ที่พระองค์ก็ทรงทราบดีนั้น ก็เพื่อเป็นการปรามผู้ต้อตึงทั้งหลายมิให้พวกเขาชะล่าใจต่อการศรัทธา ในสิ่งที่บรรดารอฮูลของพระองค์นำมาประทาน เพราะเมื่อพวกเขกลับไปหาพระองค์ และถูกสอบสวนแล้ว เขาไม่มีทางที่จะกล่าวเท็จได้

ได้สนับสนุนเจ้า ด้วยวิญญานอันบริสุทธิ์¹ โดยที่เจ้าพูดกับประชาชน ขณะที่อยู่ในเปล² และขณะที่อยู่ในวัยกลางคน³ และขณะที่เจ้าซึ่งคัมภีร์และความมุ่งหมายแห่งบัญญัติศาสนาและอัต-เตารอตและอัล-อินญีล และขณะที่เจ้าสร้างขึ้นจากดินตั้งรูปนกด้วยอนุมัตของข้า แล้วเจ้าเป่าเข้าไปในรูปนกนั้น มันก็กลายเป็นนก⁴ ด้วยอนุมัตของข้า และที่เจ้าทำให้คนตาบอดแต่กำเนิด และคนเป็นโรคผิวหนังหาย⁵ ด้วยอนุมัตของข้า และขณะที่เจ้าทำให้บรรดาคนตายออกมา⁶ ด้วยอนุมัตของข้า และขณะที่เจ้าได้ยับยั้งและหันเหวงศ์วานอิสรออิลออกจากเจ้า⁷ เมื่อเจ้านำบรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งมายังพวกเขา แล้วบรรดาผู้ฝ่าฝืนในหมู่พวกเขาก็กล่าวว่า สิ่งนี้⁸ มิใช่อื่นใด นอกจากมายากลอันชัดแจ้งเท่านั้น

الْقُدْسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالْوَزْنَ
وَإِلْحَادَ وَإِذْ نَخَلْنَا مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ
يَاذِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِيئُ
الْأَكْثَمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ نَخُجُ
الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
عَنْكَ إِذْ جَنَّهُمْ بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦٧﴾

¹ หมายถึงญิบรีล

² การพูดของท่านนะบีฮ์ซาที่นอนแบบเอนอยู่ในเปลนั้น เป็นการพูดความจริงเกี่ยวกับการเกิดของท่าน และหน้าที่ของท่านในฐานะเป็นนะบีในอนาคต และเป็นการพูดเพื่อให้ความบริสุทธิ์แก่มารดาของท่านที่ถูกกล่าวหา เนื่องจากเข้าใจผิด มิใช่พูด อ้อแอ้ ดังที่พวกกือดยานีย์ได้บิดเบือนไว้

³ พูดแก่ประชาชนในฐานะผู้ประกาศศาสนา เนื่องจากท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นอรุซูลของอัลลอฮ์

⁴ ขณะที่ท่านนะบีฮ์ซาปั้นดินให้เป็นรูปนก แล้วเป่าลมปากไปที่ตัวนกนั้น แล้วมันก็เป็นนกบินได้เหมือนนกทั่ว ๆ ไป ทั้งนี้ด้วยอนุมัตของอัลลอฮ์ ในเรื่องนี้พวกกือดยานีย์บิดเบือนไปว่า มิได้เกิดขึ้นจริง

⁵ คือคนตาบอดตั้งแต่กำเนิดก็กลายเป็นคนตาดี มองเห็นทุกสิ่งทุกอย่าง และคนเป็นโรคผิวหนังก็กลายเป็นปกติ เหมือนผู้คนที่ทั่ว ๆ ไป

⁶ ทำให้บรรดาผู้ที่ตายแล้วคืนชีพ แล้วออกมาจากที่เก็บศพ

⁷ หันเหออกจากการที่พวกเขาจงใจจะฆ่าท่านนะบีฮ์ซา

⁸ หมายถึงมัจจะชนิดต่างๆ ที่ท่านนะบีฮ์ซาได้แสดงให้เห็นประจักษ์ต่อหน้าพวกเขา เช่นทำให้รูปนกซึ่งปั้นขึ้นจากดินมีชีวิตบินได้ และให้คนตาบอดแต่กำเนิดกลายเป็นคนตาดี และให้คนตายคืนชีพ เป็นต้น

111. และจงรำลึกถึงขณะที่ข้าได้ตกลงแก่ อัลฮะวารีย์น¹ ว่าจงศรัทธาต่อข้าและต่อรอซูลของข้า² เกิด พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ศรัทธากันแล้วและโปรดได้ทรงเป็นพยานด้วยว่าแท้จริงพวกข้าพระองค์นั้น เป็นผู้สวามิภักดิ์ (ต่อพระองค์)

112. ขณะที่อัล-ฮะวารีย์นกล่าวว่า โอ้อีซาบุตรของมัรยัม พระเจ้าของท่านสามารถที่จะให้สำหรับอาหารจากฟากฟ้าลงมาแก่พวกเราไหม เขากล่าวว่า³ พวกเจ้าจงอย่าเกรงอัลลอฮฺ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

113. พวกเขากล่าวว่า พวกเราต้องการที่จะบริโภคจากมัน และที่จะให้หัวใจของพวกเราสงบ⁴ และที่พวกเราจะได้รู้ว่า ท่านได้พูดจริงแก่พวกเรา และที่พวกเราจะได้เป็นพยานยืนยันในเรื่องนั้นด้วย⁵

114. อีซาบุตรของมัรยัม ได้กล่าวว่า ข้าแต่ อัลลอฮฺ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดได้ทรงประทานลงมาแก่พวกข้าพระองค์

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّتِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّآ مُسْلِمُونَ ﴿١١١﴾

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوَتُ يَعْيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَآءِ قَالَ أَتَقْوَأُ اللّٰهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾

قَالُوا زُرِّدْنَا نَأْكُلْ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَ قُلُوبُنَا وَتَعْلَمُ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

¹ คือให้ท่านนะบีฮะวารีย์นถึง ขณะที่อัลลอฮฺได้ตกลงแก่อัล-ฮะวารีย์น (บรรดาผู้เป็นสาวกของท่านนะบีฮะวารีย์นด้วยความบริสุทธิ์ใจ)

² หมายถึงท่านนะบีฮะวารีย์น อะลัยฮิสสลาม

³ ท่านนะบีฮะวารีย์นกล่าวว่าเดือนบรรดาสาวกของท่านให้ระมัดระวังในการใช้ถ้อยคำ โดยกล่าวว่า หากพวกท่านศรัทธาต่ออัลลอฮฺแล้ว ก็พึงอย่าเกรงต่อพระองค์เกิด เพราะพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

⁴ มีความเลื่อมใสศรัทธายิ่งขึ้น อันก่อให้เกิดความสงบแก่จิตใจ

⁵ เป็นพยานยืนยันแก่บรรดาผู้ที่มีได้เห็นในเรื่องที่มีสำหรับอาหารถูกประทานลงมาจากฟากฟ้า

ซึ่งสำหรับอาหารจากฟากฟ้าด้วยเถิด จะได้เป็นวันรื่นเริงแก่พวกข้าพระองค์ ทั้งแก่คนแรกของพวกเขา ข้าพระองค์ และแก่คนสุดท้ายของพวกเขา ข้าพระองค์¹ และจะได้เป็นสัญญาณหนึ่ง² จากพระองค์ และโปรดได้ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกข้าพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์นั้น คือผู้ที่ดีเยี่ยมในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพทั้งหลาย

115. อัลลอฮ์ ตรัสว่า แท้จริงข้าจะให้มันลงมาแก่พวกเจ้า แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาหลังจากนั้น แน่นอนข้าจะลงโทษเขา ซึ่งโทษที่ข้าจะไม่ลงโทษนั้นแก่ผู้ใดในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย³

116. และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสว่า⁴ อีซาบุตรของมัรยัม เอย์ เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า จงยึดถือฉันและมารดาของฉันเป็นที่เคารพสักการะทั้งสองอันจากอัลลอฮ์⁵ เขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์ พระองค์ท่าน ไม่เคยแก่ข้าพระองค์ที่จะกล่าวสิ่งที่มีไซ้สิทธิของข้า

مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا لَّا وَّلَيْنَا وَآخِرَانَا
وَءَايَةٌ مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنِّتُ عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ
مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَّا أُعَذِّبُهُ
أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٦﴾

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ
لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ
قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي

¹ คือวันที่สำหรับอาหารถูกประทานลงมานั้น จะได้ถือเป็นวันรื่นเริงทั้งแก่คนแรก และคนสุดท้ายที่ศรัทธาต่อท่านนะบีอีซา

² ที่แสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์

³ คือเขาจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรงที่สุด ซึ่งพระองค์จะไม่ทรงลงโทษเยี่ยงนั้นแก่ผู้ใดทั้งสิ้น

⁴ ทรงใช้ให้ท่านนะบีมุฮัมมัดรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์จะตรัสแก่นะบีอีซาในวันกียามะฮ์

⁵ ที่อัลลอฮ์ทรงถามเช่นนั้น เพื่อเป็นการยืนยันว่าท่านนะบีอีซามีได้ประกาศแก่ชาวคริสต์ว่า ท่านและมารดาของท่านเป็นที่เคารพสักการะของพวกเขา ดังนั้นการที่พวกเขาอ้างว่าท่านนะบีอีซาเป็นพระเจ้าก็ดี หรือพระบุตรก็ดี จึงเป็นการกู่ขึ้นจากพวกเขาเอง ซึ่งเป็นความผิดอันมหันต์ที่พวกเขาจะต้องรับผิดชอบ

พระองค์ หากข้าพระองค์เคยกล่าวสิ่งนั้น
แน่นอนพระองค์ย่อมรู้ดี โดยที่พระองค์ทรงรู้
สิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ไม่
รู้สิ่งที่อยู่ในใจของพระองค์¹ แท้จริงพระองค์
นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

117. ข้าพระองค์มิได้กล่าวแก่พวกเขา นอกจาก
สิ่งที่พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์เท่านั้น ที่ว่าท่าน
ทั้งหลายจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็น
พระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้าของพวกท่าน
ด้วย และข้าพระองค์ย่อมเป็นพยานยืนยัน
ต่อพวกเขาในระยะเวลาที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่
พวกเขา ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับข้าพระองค์
ไปแล้ว² พระองค์ท่านก็เป็นผู้ดูแลพวกเขา และ
พระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง

118. หากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาแท้จริง
พวกเขาก็คือบ่าวของพระองค์³ และหากพระองค์
จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงพระองค์
ท่านคือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

يَحْيَىٰ إِنَّ كُنْتَ لَقَلْبَهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي
وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَٰلِمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٧﴾

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا إِلَهًا رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ
فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٨﴾

إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ عِبَادَتُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

¹ คำว่าใจของพระองค์ มุสลิมทุกคนจะต้องเข้าใจว่า ไม่เหมือนกับจิตใจของมนุษย์หรือสิ่งอื่นใด เพราะ
พระองค์ไม่ทรงเหมือนกับสิ่งใด ๆ ในโลกทั้งสิ้น ส่วนความเป็นจริงแห่งจิตใจของพระองค์นั้นไม่มีใคร
จะรู้ได้ และมีไซหน้าที่ของใครที่จะค้นคว้า เพราะไม่อยู่ในวิสัยที่มนุษย์จะกระทำได้เราเพียงศรัทธาตามที่
พระองค์แจ้งให้ทราบเท่านั้น

² ได้ทรงยกข้าพระองค์ขึ้นมายังพระองค์ทั้งชีวิตและร่างกาย ขณะที่พวกเขาจะเอาชีวิตข้าพระองค์

³ กล่าวคือหากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขา พระองค์ก็ย่อมกระทำได้ เพราะพวกเขาเป็นบ่าวของ
พระองค์

119. อัลลอฮ์ ตรัสว่า นี่แหละคือวันที่การพูดความจริงของพวกเขาจะอำนวยประโยชน์แก่บรรดาผู้ที่พูดจริง พวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ซึ่งมีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์เหล่านั้น โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล ในสภาพที่อัลลอฮ์ ทรงพอพระทัยในพวกเขา และพวกเขาก็พึงพอใจในพระองค์นั้นแหละคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

120. อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ทั้งสิ้น และพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمَ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾

¹ หมายถึงวันกิยามะฮ์